

LASKUVARJOURHEILU

nrk 10/150
N:o 4 1983
7. vuosikerta
finnish magazine of
sport parachuting

TEMPUTUS ON RÄVÄKKÄÄ MEININKIÄ

Tämän kirjoitti perustemputtaja **Wexi**

Kuvat: Jukka Nurmela

Kuusi yksinkertaista liikettä. Helppoa... ei vaadi paljon, sanoivat ja sanovat monet. Yksitoikkoista ja ikävystyttävää vääntämistä, sanovat vielä useammat. Näille sanojille on yhteistä se, että he eivät ole koskaan edes yrittäneet temputtaa ja he eivät tiedä temputtamisen maailmasta mitään.

Kymmenen vuotta sitten enustettiin temputukselle kuolinkelloja. Toisin näyttää käy-

vän. Temputtamisella on tulevaisuutta. Harrastajamäärät lisääntyvät joka vuosi SM-kisoissa, ja yhä useammat näkevät yksipuolisesti relatiivista hupattavien päiden yli ja aloittavat tempustreenauksen.

Uskoisitteko jos kertoisin, että tämä on jo toinen juttu temputtamisesta tähän samaan lehteen... Ensimmäistä ei hyväksytty. Se oli päätösmittajan mielestä liian *perverssi*.

Niin, että ei temputtaminen voi olla ikävystyttävää, jos siitä voi kirjoittaa *perverssin* jutun. Tosin epäilen joutuneeni taiteellisen ajohahdin kynsiin. Joka tapauksessa kirjoitan tätä nyt uudestaan. (Eihän ole Jormalta vielä lipsahtanut yhtään *perverssiä* juttua väliin... eihän...)

Jatkuu sivulle 4

Veikko "Vexi" Korhonen, 33, on viimeiset viisi vuotta kuulunut laskuvarjoureilun konventionaalisten lajien ehdottomaan eliittiin Suomessa. Tänä aikana hän on mm.:

- voittanut SM-kilpailuissa yhden kultamitalin (Para-Ski), viisi hopeamitalia (tarkkuus ja yleismestaruus) ja yhden pronssimitalin
- voittanut PM-kilpailuissa kaksi kertaa joukkuetarkkuuskultaa
- osallistunut kilpailijana tai johtajana kahteen MM-kilpailuun, kolmeen PM-kilpailuun sekä näiden lisäksi kolmeen muuhun merkittävään kansainväliseen kilpailuun
- viimeisten vuosien aikana "Vexi" on sijoittunut SM-kisojen taitohypyissä yleensä viiden parhaan joukkoon
- kilpailullisten ansioittensa lisäksi "Vexi" oli useita vuosia LuKT:n jäsenenä ja on edelleenkin LuKT:n nimeämä tarkastushyppymestari

Hyvin on pullat uunissa...

Näin vuoden lopussa on hyvä luoda katsaus kuluneeseen vuoteen. Tänäkin vuonna saatiin aikaan jälleen 4 Laskuvarjourheilun numeroa. Kaikenlaista on ehtinyt kuitenkin sattua.

Vuoden alussa Arto Mattila, joka on ansiokkaasti hoitanut lehden taiton, siirtyi uusiin tehtäviin. Numero kakkosesta lähtien on lehden ulkoasusta vastannut Thorleif Johansson, joka itse ei ole vielä hyppääjä, mutta muuten lajista kiinnostunut. Lehden painatus siirtyi myös Helsinkiin, jolloin kaikki toiminnot keskittyvät miltei yhteen paikkaan. Tästä on seurannut, että lehti on alkanut ilmestyä ajallaan (koputan puuta) ja entistä ajankohtaisempina. Värikuvien määrää on myös lisätty samoin mustavalkokuvien. Taloudellisesti lehti on vihdoinkin alkanut pyöriä omillaan ja pikkaisen on jäänyt säästöönkin. Suurin kunia saavutuksesta kuuluu lehtemme ilmoitushankkijalle, joka on painonsa arvoinen kullassa.

Artikkeleita on ollut jos jonkinlaisia. Enemmänkin saisi olla juttuja maakunnasta, jotta päästäisiin irti Helsinki-keskeisyydestä. Samoin kuvamateriaalia etenkin vapaasta tarvittaisiin. Käännösjuttujen kohdalla noudatetaan vanhaa linjaa ja niitä julkaistaan tärkeysjärjestyksessä lehden tilan mukaan. Kokonaisuutena ottaen voisi sanoa, että lehdellä menee suhtkoht mukavasti. Mutta ei hyvää ilman pahaa.

Lehden tilaajamäärät eivät vain nouse. Kuluneena vuotena on useimpiin kerhoihin toimitettu lehden tilauskaavakkeita ja mainoksia. Ei tunnu auttavan. Monet lupakirjahyppääjät lukevat lehden kerholla eivätkä viitsi tilata sitä. Lehden toiminnalle moinen toiminta on suoraan sanoen tuhoisaa. Ei tilaajia – ei mainoksia.

Itsekkäästi säästetty 40 mk on karhunpalvelus lehdelle. Olemme niin pieni harrasteryhmä, että JOKAISEN hyppääjän tuki tarvitaan. Pysähtykää ajattelemaan, olkaa aktiivisia tai olkaa ainakin hengessä mukana. Lehdessä on toki edelleenkin puutteita, mutta niistä pyritään pääsemään eroon, jotta jokainen hyppääjä voisi sanoa, että Laskuvarjourheilu on MEIDÄN lehti ja MEIDÄN asialla.

Ja ei sitten muuta kuin että ensi vuonna tavataan.

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA KAIKILLE.
Kirjoitellaan.

Jorma Öster
Jorma Öster

LASKUVARJOURHEILU

Julkaisija: Suomen Laskuvarjokerho Ry, Helsinki-Malmi Lentoasema, 00700 Helsinki 70, Puh. Tel. 90-378 827.

Päätoimittaja: Jorma Öster, Suursuontie 21, 00630 Helsinki 63. Puh. Tel. 90-740 021

Vastaava toimittaja: Markku Teivainen

Toimituksen osoite, Editorial Adress: Laskuvarjourheilu, PL 653, SF-00101 Helsinki 10, PS-tili No 427602-1. Irtonumero: 10,50 mk. Tilaushinta: 40,00 mk. Neljä numeroa vuodessa.

Ilmoitukset: Henry Wallenius, Puh. Tel. 90-355 303. Taitto: Painomeklari. Painopaikka: Offset-Apu.

Kansikuva: Jorma Öster.

LASKUVARJOURHEILU is The Finnish parachuting Magazine. The publisher assumes no responsibility for the views expressed in submitted material. All rights reserved. Articles may be reprinted in all parachuting magazines if the source is mentioned.

Yksipuolista ja vielä yksipuolisempaa

Aloittavat paraurheilijat saavat valitettavan yksipuolisen kuvan lajistamme. Siihen olemme syllisiä kaikki. Harvua novii on niin rohkei, että uskaltaa hyökätä oman kerhon ulkopuolelle katselemaan meininkejä. Tästä syystä meillä on kerhoissa ja yleensä lajissa alkeiskoulutuksen jälkeen niin vähän jatkajia. Ja samasta syystä lupakirjakin kuivuu monen alkukisan innokkaasti alkaneen ilmasyöksyjän perustakuun...

Olen muuten pirruuttanut muutaman kerran kyselyt nuorilta lupakirjävääntäjiltä, että tiädättekös mikä se on toi para-ski tai World-cuppi tai taitohyppy... Siivottoman usein silmät jää uusilta kysyviksi renkaiksi ihan kun toi...toi... (Tässä kohtaa tuli mieleen päätoimittajan korkeatasoinen taiteellinen tavoite tässä parajulkaisussa.) Siis tietoa lajeista ei ole annettu alkeiskoulutusvaiheessa ja jos lupakirjahyppääjä normaalisti rönssyyä vain omista tutuissa paraympyröissä niin hän ei tietoon törmääkkään.

Hyvät ihmiset ja varsinkin ensiaskeleita ilmasyöksilyssä ottavat *uudet* ihmislapset, uskokaa vanhaa edes vähä ja tutustukaa *paraurheilun* joka kantilta. En kiellä etteikö RW:ssä olisi sähinää ja suihketta. Sitä en kiellä, mutta siihen sähinään ja suihkeeseen kaivataan mielekkäästi ryhmänä pelaava nelimiehinen tai naisinen porukka. Temputus on kilpaurheilullinen vaihto-

ehto niille, jotka eivät ole löytäneet fiilistä pelkästä joukkueurheilusta ja jotka haluavat löytää haasteita pelkästään itselleen. Ei kaikki voi (eikä tarttekaan voida) nauttia ryhmänä edistyvän porukan raskaslaikeisyydestä.

Suomessa on viimein noin kymmenen vuoden odottamisen jälkeen ilmaantunut reititivistä porukoita, jotka treenaavat ja hierovat oppia ja koke-

musta kalloihinsa niinkuin pitääkin eli treenaavat ja hyp-päävät päivästä toiseen sitä ja samaa ja samaa. Viimeinkin... voi vanha sanoa. Ja samalla on *urheilullisesti* temputusta treenaavia alettu tajuta... Laji kun laji niin sitä pitää treenata ja sille pitää uhrata kaikki... ja vähän päälle jos pystyy.

Monissa suurissa kerhoissa yksilölajeista kiinnostuneet jäävät paitsi tietoutta... Ym-

pärillä näkyy vain yhtä ja samaa ja jos se ei satu kiinnostamaan uusi tulokas häipyy hiljaa mutisten takavasemmalle ja tuhlaa kalliita kesiiään roikkumalla esim. jossain lautapurjeessa paremman puutteessa.

Liikkukaa ja katsekkaa mitä koko Suomen paraurheilu pitää sisällään... olkaa rohkeita. Kysykää ja käyttäkää omaa pämyänne... Älkää välttämättä uskoko kaikkea, mitä teille tyrkytetään. Esim. tässä käsitelty temputus on laji, josta helposti asiantuntemattomat erchtyvät puhumaan silkkaa potas-kua.

Pitkä on tie temputuksen onneen

Temputuksen viehkeä maailma ei löydy muutamalla hypyllä. Ei mikään *rautainen* meininki voi olla niin vaivat-tomasti opittavissa, että parilla hypyllä olet mestari. Tosin yksilöeroja on ja suuria. Hyvä esimerkki on pronssisen lätkän poveensa korjannut Härski, joka kieltämättä omaa kas-san selviä lahjoja, jotta rento ja helppo suorituksen nautinto löytyi hänellä nopeasti. Samalla Härskin esimerkki puhuu selvää kieltään. Ei Suomen tempustaso ole niin pitkän valovuoden päässä. Määrätietoinen ilme naamaan ja selkeät tavoitteet niin rako kapenee kummasti (Oho, taas tuli hiukan tommonen perverssi ilmaisu... toivottavasti Österi löytää tilalle jonkun vähemmän perverssin...)

Tempputuksen uudet tuulet

Tästä eteenpäin alle viisisataa hyppyä hypänneille... kiitos

Ja tästä eteenpäin tulee pelkkää temputtamisasiaa. *Lue, lue, lue, lue*, sillä tässä voi olla alku *juuri sinulle*, joka kaipaat mielekkyyttä ja *uusia* tavoitteita ilmasyöksyilyyn.

Jokainen voi toimia itse itsensä valmentajana varsin pitkään. Kiitos videoitten. Ja ei ne videotkaan välttämättömät ole. Ei kaiken aikaa, mutta välillä ja varsinkin silloin kun ajot siirtyä vaiheesta seuraavaan, pitää videolta sekata missä mennään ja miltä näyttää väännökset. Äläkä välitä mitään jos se näyttää kamalalta yhtäkkiä viteolta nähtynä... Se näyttää muista vielä kamalammalta...

Lue, lue, lue, lue ja ajattele, ajattele, ajattele paljon, paljon... Seuraavassa on tempputuksen treenaus jaettu viiteen eri portaaseen. Oman harkintasi mukaan voit hypellä portaalta toisille... kun siltä rupee tuntumaan. Siis täsmälleen siltä.

Vaihe 1 Perusasento-harjoittelu

Henkisesti vaativin vaihe. Mutta tämä vaihe on *ratkaiseva*. Perusasento on kaikissa tempuilussa hallittava. Uhraa vaiheeseen paljon hyppyjä... Kiusaa itseäsi vähän sen jälkeenkin kun se tuntuu pysyvän.

Vähintään kolmekymmentä hyppyä on hierottava *perusasentoa*. Eikä sekään ole yläraja pikemminkin se on alaraja.

Suoritus on seuraava:

Hyppykorkeus 2000 m. Uloshyppy ihan miten sen haluat, mutta *myötävuoleen*. Alus- ja se ei tietenkään ole välttämätöntä, mutta viimeistään silloin on kun suorituksissa katsotaan maasta kiintopiste. Tärkeä asia on jos katsot kiintopisteen ja otat vauhdin ensimmäisistä askelista lähtien kuten temputtamishypyillä myöhemmin on välttämätöntä.

Noin viisi sekuntia löllötlet rentona ja leveänä kuin löysä lahna. Keskityt suorituksen ja katsot kiintopisteen (ei

Taitohypyn, kuten kaikkien muidenkin suhtkoht nuorten lajien kehitys on nopeaa. Suoritusnopeudet kasvavat tietysti koko ajan, mutta nyt ovat uudet sääntömuutokset tuoneet mukanaan hienoisen jarrun nopeuden kehityksen suhteen. Virheistä sakotetaan enemmän kuin ennen ja etenkin kallistusvirheet ovat olleet kompastuskivinä monille huippuhyppääjille niin meillä Suomessa kuin suuressa maailmassakin.

Mitä sitten pitäisi tehdä ongelman poistamiseksi? Seuraavassa esitän omia näkemyksiäni, jotka olen muodostanut USA:n matkani, CISM:in MM-kisafilmin, edellisten kisojen sekä ennen kaikkea omien ajatusten perusteella.

Kaiken pohjanaahan on perusasento. Ennen pyrittiin saamaan jalat mahdollisimman paljon vartalon alle eli polvet lähes rintaan kiinni ja

horisontista vaan alapuolelta vähän edestä) 8-10 sekunnin kohdalla vedät jalat ja kädet hitaasti *kasaan*. Kuva 1. Huomaat nopeasti *pään* merkityksen. Kun painat *päätä* niin jalatkin pysyvät sisällä paremmin. Siis *pää-jalat* vaikutus. Toinen tärkeä asia on, että katsot käsiisi. **Siis katse käsiin.**

Aluksi on luonnollista, että asento hajoaa. Todella harva kokenut pääasiassa relatiivisia hypellyt kykenee säilyttämään perusasennon täydessä vauhdissa. Huom. Asennon ei tarvitse olla mikään jäykkä kuristus, vaan päin vastoin sen pitää *elää*. Huomaat pian, että päällä saat sädettyä *vartalon* asennon ja *jalat* pysyy *kasassa*. Jos sinulla on hyppyjä alle 250, niin kaikki hypyt vievät sinua eteenpäin, jotta saavutat rennon perusasennon. Siis vaikka relatiivireijän pohjakivenä lekottelu ilmassa on asiaa.

Tärkeintä on, että ajattelet suoritusta ja keskityt jokaiseen huolella ja ja ja ja *se, että et jumankekka luovu*. Jos minäkin on sen oppinut niin taatusti sinäkin... mulla on sentään epävirallinen PE kolmekkasissa.

kädet olivat ylävartalon sivulla. Tällaisessa asennossa vartalo pyrkii nousemaan edestä ylemmäs ja kun lähdet tekemään käsillä käännöstä ja pääsikaan ei ehkä pysy sisällä niin NIX-pystyissä ollaan ja kallistusvirhettä rapisee. Sen sijaan perusasennossa, johon nykyisin pitäisi pyrkiä, koetaan saada kantapäät takapuoleen kiinni jalkaterien ollessa suorina ja kädet vartalon alle, jolloin ylävartalo kallistuu alaspäin ja asento muuttuu hieman liukuvaksi, jolloin myös vajoamisnopeus lisääntyy. Kun lähdetään tekemään käännöstä, lyönti suunnataan alaspäin eli suoraan sinnepäin, mistä ilma tulee vastaan eikä suinkaan vartalosta sivulle päin. Näin ollen asento ei kallistu juuri ollenkaan ja lyönti on tehokkaampi. Vastakäsi pysyy tietyssä paikallaan ja pää on sisällä. Käännöksen aikana on tärkeää nopeuden kannal-

ta, että kädet saadaan piiloon pois jarruttamasta. Etenkin aloittelijoille suosittelen käsien vientiä polviin, jolloin ne ovat pois tieltä ja samalla varmistavat jalkakontrollin.

Nämä ovat siis omia näkemyksiäni ja parhaiten asiat selviävät punnitsemalla eri näkökohtia omakohtaisesti mielessään. Lisätietoa on tulossa ilmeisesti ensi keväänä ja jos asia kiinnostaa, ottakaa yhteyttä toivoo

Timo ULK-I

Dear Sir!

Ajattelin joutessani panna tällaisen pikkujutun paperille, kun kerta olin viikonvaihteen kiinni ja jos joutain vaikka kiinnostaisi. Olen syvästi pahtoillani, etten army-olosuhteista johtuen pystynyt kirjoittamaan tätä koneella puhkaaksi mutta ehkä sitä joku fakiiri saa selvän.

terv. Sama

Vaihe 2 Asentokäännös-harjoittelu

Vaiheessa keskityt edelleen perusasennon säilyttämiseen, mutta nyt jo vähän tarjotaan kännnyä ilmavirtaan ja käännetään... ja lujaaaa.

Suoritus on seuraava:

Lähtö, kiintopiste ja perusasento kuten edellä vaiheessa 1. Katso kuvasarjassa kuvia 2, 3 ja 4. Kuvassa äijä liikuttaa vain *kääntävää* kättä. Käden paikka on ratkaiseva ja se löytyy *kokeilemalla*. Tärkeätä on tiedostaa ja kontrolloida kättä katsomalla mihin sen työntää... (Ei kännnyä saa työntää ihan mihin taahan ei ei...)

Kun löydät kännny paikan niin käännös todella pyörähtää ja taatusti lujaa ja niin sen pitääkin ja aluksi asento leviää kun... Mutta niin sen tuleeekin levitä... *Tärkeintä on heti tässä treenata kasaan refleksiä.*

Siis kääntävän käden **pieni liike** ja **kasaan**. Kädet vaikka polviin niin kyllä pyörii ja kovaa.

Käännöksissä tapahtuu siis vartalolla jatkuvaa pump-

paamista. Vartalo työskentelee ja elää koko ajan. *Kääntävän käden liike, -kasaan, -liike, -kasaan, -liike, -kasaan...*

Yleisin virhe on, että kääntävä käsi työnnetään liian paljon sivuun ja liian suurella liikkeellä. Katso kuvaa 8. Käden paikka on alhaalla sivussa ja vääntäjän näkökentässä.

Kaiken tärkein juju on tässä vaiheessa opettaa *kääntävän* käden jälkeistä *kasaan* refleksiä pelaamaan. Liike *kasaan* liike, *kasaan* liike... Asentokäännöksiä on hypättävä paljon. Määrä on henkilökohtainen. Lisäksi on sanottava, että vaiheen kolme ja kaksi väli on myöhemmässä vaiheessa hämärä. Itse hypään asentokäännöksiä joka vuosi 20-40 kpl.

Vaihe 3 Kontrolloitu käännös-harjoittelu

Tässä vaiheessa pyritään kontrolloimaan käännös sopivan kokoiseksi. Siis käännöksen pysäytys eli *vastaliike*

Jatkuu seuraavalle sivulle

iihanaa ku on vaihtelevaa tämä temputus

Jatkuu edelliseltä sivulta

opetellaan ajoittamaan oikein. Vastaliike on aivan samanlainen *kääntävän* käden liike ja lähtee *perusasennosta* samoin kuin kääntävän käden liike ensimmäiseen käännökseen lähettäessä.

Suoritus on seuraava:

Suorituksen alku jälleen samanlainen kuin kohdissa 1 ja 2 on opittu. Käännöksen oikea koko on siis 360 astetta tai vähän yli.

Vauhdinoton jälkeen *kääntävä* käsi käy kääntävässä asennossa ja ensimmäinen käännös lähtee. Se lähtee pienemmällä liikkeellä kuin seuraavat käännökset. *Kasaan* refleksi vetää asentosi perusasentoon ja pyörit... Kuvat 1—4. Ensimmäisen käännöksen alussa jo 45 asteen kohdalla *kasaan* refleksi on toiminut.

Vastaliikkeen tekevä *uusi kääntävä* käsi työntyy esiin noin 270 asteen vaiheilla. *Perusasennossa* pyöritään siis 45—270 astetta. Tämä on *tärkeää*. Vastaliikkeen ajoitus on temputtamisen suurimpia ongelmia. Sitä on harjoitettava paljon... paljon. Ja vielä kerran paljon. Kerrataan:

- perusasento
- kääntävän käden paikka (katso kättä)
- vastaliike oikea-aikaisesti
- vartalon pumppaava liike
 - kasaan — liike — kasaan
 - liike — kasaan...

Kontrolloidussa käännös-harjoittelussa on videoputki ainakin jossain vaiheessa välttämätön peli. Tietysti sen voi korvata joku, joka ystävällisesti tiirailee temputtamistasi, mutta se ei ole lähellekään samanarvoista... Sen tiedät heti, kun näet temputtustasi nauhalta ekan kerran.

Kontrollikäännösharjoittelu on jatkuvaa. Kaikki hyppäivät niitä ja kaikki hyppäivät niitä liian vähän... aivan liian vähän.

Aluksi voit hypätä kahta käännöstä, mutta kun vähän edistyt niin voit tehdä koko sarjan käännökset. Jätä aina käännösparin väliin selvä *suuntakontrollihetki*. Vaihtelee myös käännöksiä aivan kuin harjoittelisit koko sarjoja. Sarjat aina järjestyksessä ykkösestä neloseen.

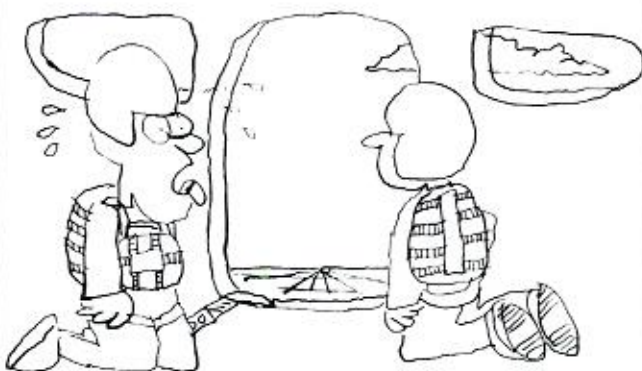
- No 1 vasen - oikea + voltti - vasen - oikea + voltti
 No 2 oikea - vasen + voltti - oikea - vasen + voltti
 No 3 vasen - oikea + voltti - oikea - vasen + voltti (sekasarja)
 No 4 oikea - vasen + voltti - vasen - oikea + voltti (sekasarja)

autetaan *vartalolla*. Vartalo mukaan on välttämätön juttu. Yleisin virhe voltissa on vartalon puuttuminen liikkeestä. Keskity vartaloon (voltti tehdään enempi vartalolla kuin käsillä). Kuvassa 16 on häiskä vetänyt vartalon *kasaan* ja se kääntää voltin.

Voltinpysäytysliike, kuvat

SIINÄ MENE! OIKEA KÄÄNNÖS, VASEN KÄÄNNÖS, VOLTTI, VASEN KÄÄNNÖS, OIKEA KÄÄNNÖS, VOLTTI!

VAU! MIKÄ MENO. LUULIN ETTEI HÄN KOSKAAN TULISI PAKKOLAUKAISUHIINAN PÄÄHÄN!

Kun olet riittävästi hypännyt 2 + 2 käännöshyppyjä niin voit välipalaksi siirtyä vaiheeseen 4, eli takavolttiin... *iihanaa* ku on vaihtelevaa tämä temputus.

Vaihe 4 Voltti

Voltti on loppujenlopuksi helppo tehdä perusasennosta. Suoritus on seuraava:

Lähtö ja asento ja vauhti kuten edellä. Kuvassa 15 on voltin lähtöasento. Kädet työnnetään ilmavirtaan ja liikettä

18 ja 19, on suorituksessa varsin vaistomainen ja helppo ajoittaa, koska ilmavirta ottaa käsiin uijan kääntyessä ihan itsestään oikealla hetkellä. Myös jalat auttavat voltin pysäytystä itsestään ja sen jälkeen käytetään *kasaan* refleksiä.

Pelkkiä voltteja en suosittele monta hyppyä. Kymmenkunta riittää, jos ei ole jotain erityistä ongelmaa. Jos voltti sitkeästi menee kyljelleen on vesi erinomainen elementti sen hidastettuun harjoitteluun. Vedessä voi totuttua itsensä pää alaspäin oles-

keluun ja se on joskus toisilla auttanut kynnyksen yli.

Voltin jälkeen kasaan kasaan *kasaan... kasaan... kasaan*.

Vaihe 5 Sarjharjoittelu

A) Puoli sarjaa, jossa opetellaan käännöksen niveltäminen volttiin.

Suoritus on seuraava:

Alku jälleen kuten edellisissä kohdissa. Ensimmäinen käännös ja vastakäännös alkaa normaalisti.

Katso kuvaa 12. Siinä temputtaja on juuri tulossa voltinvaiheeseen ja käännökseen *pysäyttävä* käsi lähtee ensin, katso kuvat 12 - 15. Niitä kuvia on syytä katsoa ajatuksella... *Katso ja ajattele*.

Alkuvaiheessa *pysäyttävän* käden liike muistuttaa kääntävän käden liikettä, mutta käsi käy vain *pysäyttämässä* käännöksen ja sitten *molemmat* kädet työntyvät eteen voltiasentoon. Onko selvä. Jaa ei. Soita /931/552125/tavaratalo temputus/palveleva puhelin/Korhonen/temputusosasto.

Puolta sarjaa voi hieroa niin kauan kun tuntuu tarpeelliselta. Aloitussuuntia on syytä muuttella. Suoritukseen on joka kerta keskityttävä huolella. Ajattele se läpi monen kerran. Hakkaa sen jokainen yksityiskohta aivoosi... runno se sinne kuin... kuin... (terve Österi... jaksot siis lukea tänne asti... on se raskas vastuu päätoimittajalla...)

B) Kokosarja, jossa alkuvaiheessa puolikkaitten väliin tällätään asennon ja suunnan kontrollivaihe.

Suoritus on samanlainen kuin edellä. On turha hätäillä ensimmäisen voltin jälkeen. Ota aluksi rauhassa suunnat kontrolliin ja asento *kasaan*... sitten jatka.

Aluksi voit ottaa hyppykorkeudeksi 2500 jos tuntuu tarpeelliselta. Laskeudu kuitenkin alas mahdollisimman nopeasti, että totut normaalkorkuiseen vapaa pituuteen. Kun hyppää aina samalta korkeudelta oppii nopeasti vaistoamaan korkeuden ja se on turvallista se.

Kaikki temputtajat parasuistit siirtyvät vaiheista toiseen liian nopeasti ja hätäilevät edistymisensä kanssa... ja lop-

Jatkuu sivulla 8.

Härski

Kuka olet?
Mauri "Härski" Hartikainen 26 v.

Kauanko olet hypännyt?
Helmikuussa tulee kolme vuotta täyteen.

Mitä harrastit ennen hyppäämistä?

Retkeilymelontaa, metsästystä, karatea.

Mistä sait sysäyksen tulla hyppäykseksi?

Tuntui olevan joutilasta aikaa ja ylimääräistä rahaa. Leh-

dessä olevan ilmoituksen perusteella soitin kerholle, jossa puhelimeen vastasi Rissasen Veka. Kysyin tietysti kurssin hintaa ja sen kuultuani meinasin runtata luurin kiinni, sillä ei sitä ylimääräistä rahaa niin paljon tuntunut olevan. Kuitenkin kiinnostusta oli tarpeeksi, koska täällä ollaan.

Miten sitten kiinnostuit tempuhyppäämisestä niinkin RW-

voittoisessa kerhossa kuin SLK on?

Ensimmäisen kerran Utissa käydessäni satuin näkemään videolta Anssin ja Enskan tempusarjat. Vertasin niitä omiin suorituksiini ja hämmästyin liikkeiden nopeudesta. Myöhemmin tajusin tempun kuuluvan yhtenä suurena osana laskuvarjourheiluun. Samalla tajusin myös sen, että hyppääjänä minun tulisi olla tarpeeksi monipuolinen. Siitä kiinnostus.

Oliko sinulle itsellesi yllätys, että sijoituit niin hyvin SM-kisoissa Utissa?

Sijoitus tuli minulle yllätyksenä. Oletin toisten saavan hyppynsä paremmin kohdalleen kuin miten kävi.

Omalta kohdaltani odotin hieman parempaa suoritusta, koska tunsin olevani vahva. Mikään ei häirinyt keskittymistäni. Nautin joka ainoasta loikasta, sillä olin pois kotiseudun huolista ja muusta arkipäiväisestä touhusta.

Mielipiteesi konventionaalisten lajien tasosta Suomessa yleensä?

Tasohan nyt on kaikkien nähtävissä. Sinne ei ole pitkä matka kunhan vain tehdään tarkat harjoitusohjelmat sekä minimoidaan turhat hyppy. Olen seurannut joidenkin oppilaiden suorituksia ja huomannut, että suurin syys epäonnistumisiin on se, että pelätään ettei stabiiliin saanti enää onnistu sen jälkeen kun siitä on kerran poistuttu. Tarkoitin myös sitä, että moni kokeneempikin hyppääjä pelkää suunnan kadottamista.

Tempusarjan ei anneta harjoitteluvaiheessa mennä täysin, vaan aivan rentona vapaasta nauttien. Sen pitää olla yhtäjaksoinen tasaisesti liikkuva kokonaisuus suunnasta välittämättä.

Ei saa pelätä vauhtia vaan nauttia siitä.

Tarkkuudessa porukka on mielestäni huippua, mutta täydelliset onnistumiset kansainvälisissä kisoissa puuttuvat johtuen enemmänkin hermojen hallinnasta kuin taidon puutteesta.

Mitä mieltä olet konventionaalisten ja relatiivihyppääjien välillä esiintyvistä köydenvedosta - siitä kumpi on sitä oikeaa hyppäämistä?

Kumpiko oikeaa? Höh, sanon minä. Osassa Suomea on lentolaitteet sellaisia ettei RW-hypyt kertakaikkiaan onnistu, joten tarkkuus ja tempu ovat luonnollisia lajeja. Meidän kerhossa taas kone ja hyppääjien lukumäärä tekevät hypystä aina erilaisen. Sitä en osaa sanoa kumpi on parempaa - tempu vai RW. Osaan pitää hauskaa myös tempuhyppyllä. Konventionaaliset lajit ovat enemmän urheiluna pidettyjä, jota kuitenkin myös huippu RW alkaa olla.

Kumppaan aiot tulevaisuudessa keskittyä, konventionaalisiin vai relatiiviin?

Tämän tarinan tekohetkellä on kaikki epäselvää. Joukkueiden kokoonpanot ovat vielä suunnitteluasteella. Paljon riippuu tulevan joukkueen aktiivisuudesta. Jos aktiivisuus on suuri, niin RW jos ei niin konventionaaliset, mutta kumpaakaan en jätä aivan kokonaan.

Vielä lopuksi neuvosi aloitteleville hyppääjille?

Kokeilkaa ihmeessä erilaisia hyppejä, niin relatiivia kuin tempuakin. Siten saatte tarpeeksi laajan käsityksen koko lajista. Myöhemmin voi erikoistua mielilajiinsa. Yritäkää saada joka hypylle joutain uutta ja vaikeaa, näin kehitys kulkee eteenpäin eikä kangistuta vanhoihin kaavoihin. Ennen kaikkea täytyy osata nauttia hyppäämisestä.

Oma näkökanta

Hhrrr... onpa kylmä. Kävelen aamulla keltaisten lehtien peittämää tietä bussipysäkille ja vaivun mietteisiin, aikaan jolloin lehdet oli puussa ja hypättiin. Nyt on hyppekaus ohi, mutta minä voin hypätä.

Vasen... täysi, oikea... täysi ja takavoltti. Ääh, pieleen meni. Käänöksistä jäi pätkä välistä pois. Uudestaan ja hitaasti. Tuttu maisema. Hyppään koneesta. Otan kiintopisteen lennonjohdosta, ja olen pohjoisen puolella. Vauhdin otto, viisitoista sekuntia ja käsi terävästi alas eteen. Lähtee kääntymään. Näen tutun maiseman alla liikkuvan ja käännöksen tulevan täyteen. Vastaliike. Käänny oikealle, maisema liikkuu taisaisesti, mutta yhtäkkiä käännös onkin täysi. Taas jäi pala pois välistä, melkein puoli kierrosta. Hyppään uudestaan ja uudestaan, eikä tunnu onnistuvan.

Jaaha, bussi tulee. Nousen kyytiin, menen istumaan ja katselen lumista maisemaa jäisestä ikkunasta.

Oikea... vasen... takavoltti... oikea... ääh. Vajaita käännöksiä eikä takavoltti oikein siltä näyttänyt kuin olisi pitänyt. Täytyy ottaa uusiksi.

Nousen linjurista ja kävelen kentälle valkovuokkojen reunustamaa polkua pitkin. Oikea, vasen, takavoltti, vasen oikea, takavoltti... no, johan on... Ei vielä kulje tasasta vauhtia. Lisää harjoitusta niin eiköhän ala mennä.

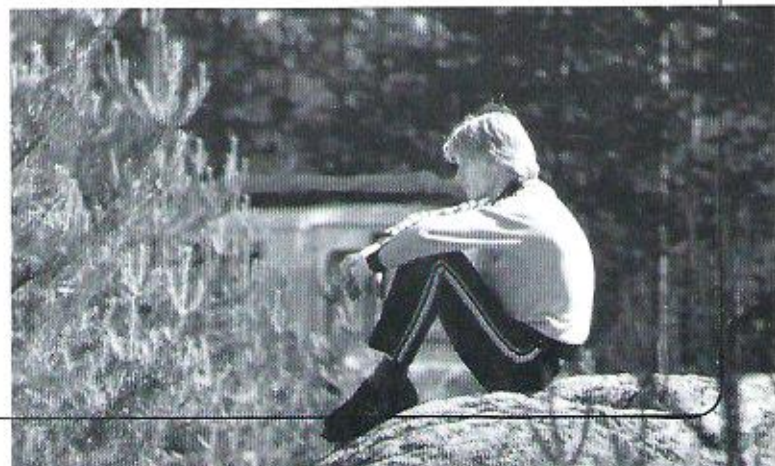
Seuraavat kilpailijat Charlie Alfaan, Soini, Seppä, Hartikainen, Mäki-Kuhna. Kone irtoaa kiitoradasta. Mietin suoritusta muutaman kerran läpi ja jännitys alkaa helpottaa. Varmaan tulee mun uusi ennätys.

Stand by, pistän jalan ulos. Exit. Hyppään ulos ja nautin, niin että hymyilyttää.

Kilpailuhypyt ovat ohi ja mietin miksei mennyt niin nopeasti kuin mieli olisi halunnut. Totesin, että tietoa pitäisi olla enemmän tarjolla erilaisista tyyleistä. Oma näkökanta siitä, miksi tämä on hyvä.

Kirjoitelkaa

Härski

Voltti on lähtenyt ja pyörät kuin eläin.

Jatkuu sivulta 6.

pujen lopuksi kuitenkin hypypäivät enempi hyppyä kun *sinä*, joka otat nyt rauhallisesti ja edistyt vaiheesta toiseen harjituksen ja halliten...

Kukaan ei tunnu uskovan, että temputtaminen on opittavissa vain pieninä paloina (herkuttellen, ei hätäillen).

Kun *sinä* pääset pienien pajojen ja *ahaa* ilmiöiden ketjuun kiinni olet ymmärtänyt paljon. Joka hommassa on jujunsa. En viitsi arvostella kymppin juoksijoita, jotka suurella työllä ovat vähitellen edistyneet siihen pisteeseen, että voivat *nauttia* soikionmuotoisen kehän juoksemisesta, vaikka voittaja selviääkin viimeisellä kierroksella. Siinä on takuulla vähitystä, mutta sitä ei sivullinen voi tajuta.

Tempuutuksessa on taikaa sataseitsemänkymmentä kertaa enemmän. Ja sitä ei edes kaikki ralasutitit tajua, ehkä ei riitä eväät... Se on kuitenkin niin erilaista hommaa - tempuutus.

Temputus vaatii kuntoa ja henkistä voimaa... Keskittymiskyky on ratkaiseva asia... varsinkin kilpailutilanteissa...

Työntäydy liike liikkeeltä sisään tempuutuksen rajuun ja ihmeelliseen maailmaan... (eihän ole liian perverssisti sanottu... eihän...)

Keskittymisestä ja kuivista

Keskittyminen suoritukseen on kaikki. On turha temputtaa jos on väsynyt ja esim. rahapula. Jos suoritus alkaa uloshypyn jälkeen sen ihmettelmisellä, että mikäs sarja nyt oli vuorossa... hetkinen... tota, niin hypy jää turhaksi.

Unohda edellinen hypy ja keskity seuraavaan kun pakkaat. Ajattele liikkeitä pienempiä yksityiskohtia myöten... Opi oman keskittymistekniikkasi vähitellen... kuvien otto ei enää ole relatiivivääntäjienkään mielestä naurattavaa... Melkein päinvastoin... heh heh.

Jos maistuu puulta ja et jaksa keskittyä niin toimi hupisellaisilla... Sekin on parempi kuin turha ja pieleenmennyt tempu-

tus, josta menee fiilis... *keskity joka hyppyyn: käytä aikaa... ajattele... keskity...*

Kertaus on opintojen äiti ja isä vaan temputtaa

- keskity joka hyppyyn huolella...
- ajattele järjestyksessä keskittyessäsi tuhansia kertoja...
- vartalo rajusti **pumppaa**
- pää alas alas alas...
- **kädet** katso paikka
- jalat **kasaan** vedä
- suunnat, **kontrolli**, katso, pidä pää...

Hypyn vaiheet vapaassa.

0. Uloshyppy... suunnat. Ajattele: esim. lähtö oikealle voltin jälkeen vasemmalle... rentona leveässä asennossa... odota... kasaa hitaasti.

1. Kuva. Perusasento vauhti vapaata noin 10-12 sek. kun lähtö... Kiintopiste... älä jätä ensimmäistä käännöstä vajaan... Huom.

2. Kuva. *Kääntävä* käsi lyö eteen sivulle alas. Keskity vastakäteen, ettei se nouse ja jarruta.

3. Kuva. *Kääntävä* käsi ulkona. Keskity jalkoihin ne meinaa irrota. Samoin pää. Juuri nyt tarvitaan sitä *kasaan* refleksiä.

4. Kuva. Käännös on lähtenyt ja saa nopeutta *kasaan* vedosta. 45 astetta ja olet vetänyt *kasaan* perusasentoon. Kädet polviin jos haluat että se *pyörii...* että pukam...

5. Kuva. Pyörät *perusasennossa* 45 - 270 astetta. *Jalat, kädet* katso... jos et muuten opi katsomaan käsiä... niin läpytä niitä yhteen. *Pää*.

6. Kuva. Olet tulossa ensimmäisen käännöksen ratkaisevaan paikkaan. *Vastaiskun* ajotus on harjoittelukysymys... ja nopeuskysymys... mitä lujempaa *pyörii* niin aikaisemmin on lyötävä.

7. Kuva. *Kääntävä* käsi on lähdössä *vastaiskuun*. Ja kuvasarjassa se lähtee liian aikaisin, sillä käännös jää *vajaan*.

8. Kuva. *Kääntävä* käsi on jossaan vartalon pyörimään taakaisinpäin. *Kasaan* refleksistä

on huutava kysyntä. Varsinkin jaloissa.

9. Kuva. *Kääntävä* käsi on yhä ulkona... Huom. *Vastaisku* vaiheessa *kääntävä* käsi on kauemmin ulkona kun aloitusvaiheessa... Tiedosta se kun vedät kuivia maassa. *Jalat* meinaa väkisin irrota. *Vastakäsi* nousee hidastamaan jos et keskity siihen... *katso käsiin*.

10. Kuva. *Kääntävä* käsi on vieläkin ulkona (kuvissa on sama aikaväli). *Jalat* irtoa vähäsen. Nyt alkaa *kasaan* vaihe ja lujaa.

11. Kuva. *Kasaan* vaihe tulee vähän myöhässä koska käännös oli vajaa... Mutta se tulisi muutenkin 110 asteen vaiheilla... Siis myöhemmin kun ensimmäisessä käännöksessä ja se on luonnollista... Koska toisessa käännöksessä pitää *iskeä vastaan ja kääntää*.

12. Kuva. *Perusasennossa* 110 - 270 astetta. *Jalat - kädet*. Katso! *Pää*.

13. Kuva. *Pysäyttävä* käsi joka vasemmalle liikkuvassa käännöksessä on *oikea* käsi, lähtee ensin käännöksen *pysäyttävään* liikkeeseen noin 270:ssä asteessa.

14. Kuva. *Pysäyttävä* käsi on siirtynyt eteen voltiasentoon ja toinenkin käsi seuraa.

15. Kuva. *Kädet voltiasentoon*.

16. Kuva. *Kädet lyö* vasten ilmavirtaa. *Jalat* ja *vartalo* vedetään *kasaan*. Voltissa on tärkeää keskittyä vartaloon... Tavallisin virhe on, että samalla kun kädet työntyy niin jalat lähtee ja mitään ei tapahdu.

17. Kuva. *Voltti on lähtenyt ja pyörät* kuin eläin.

18. Kuva. *Kädet* on siirtynyt *jo voltia pysäyttämään*. Ilmavirta ei ota ennen kuin olet oikeassa asennossa ja siksi voltin pysäytys on helppo ja vaistomaisentuntuinen ajoittaa.

19. Kuva. Voltin *pysäytys*. *Jalat* oikenee luonnostaan ja pääkin irtoaa. Se on ok... jos *kasaan* refleksi toimii heti kun salama.

20. Kuva. Perusasento. Uusi käännös. Tässä vaiheessa punitaan oletko keskittynyt suoritukseen... Jos olet niin jatkoa seuraa heti ja uusi *kääntävä* käsi lyö sinut pyörintään niin

että peräpukama... Tässä vaiheessa ihmisellä on aivan luonnollinen pimeä hetki... Se on voitettavissa *keskittymällä* ja *ajattelemalla* suoritusta.

Lopuksi vermeistä ja muutakin

Temputtajan pelit ja pensselit poikkeavat tavallisen hypelijän vehkeistä suuresti... Temputtajan melan pitää olla iso... Siis kännä, jolla käännetään on iso. Voi laittaa rukkaat käteen jos ei muuten. Temputushaalari on ohut ja joustava. Pitää vääntyä moniin ihmeisiin asentoihin.

Varjovermeet käy mitkä hyvänsä. Tärkeintä olisi saada painopiste mahdollisimman ylös niskaan. Se helpottaa perusasennossa pysymistä. Tärkeää on myös, ettei vermeet ole isot. Ne ei saa lonksua sinne tänne, vaan pelivehkeitten on seurattava temputtajaa kuin ne olisi kasvaneet sen selkään kiinni. Mitä kevyemmät sen parempi.

Mittarin tai vaihtoehtoisesti myöhemmässä vaiheessa sekuntikellin paikka on napa. Käsissä olevat korkeusmittarit ei ole temputtajan pelejä.

Yleisin kysymys on se, että kuinka paljon pitää hypätä sitä ja kuinka paljon tätä. Ja yleisin vastaus on, että *paljon*.

Tietysti on pakko muistaa Suomen lyhyt ja ytimekäs kesä. Ja se, että temputtajat tähtäävät joka kesä-, heinäkuun alussa pidettäviin temputtajien valtakunnallisiin kesäkarnevaaleihin, joista parhaat temputtajat palkitaan pyöreällä ja sentin paksuisella metallisella kaljatuopinalustalla. (armopala... lätkä... metku... mitsku... römpsi...) Kilpailaan siis suorituksen nopeudessa ja puhtaudessa. Käännösten pitää olla täysiä ja voltien suorita. Kuten ehkä tunnettua niin säännöt ovat viime aikoina kiristyneet, mikä entistä enempi korostaa rauhallisen ja harkitun temputtavan tyylin esiinryntäystä.

Joka vuosi on aikaa kolme kuukautta - huhti-, touko- ja kesäkuu. Tehokkaita hypypäiviä noin puolet. Siis noin 50. Tehokkaana hypypäivänä saa vähintään kolme hyppyä. Siis ennen SM-kisoja ehtii hypätä 150 hyppyä. Jokainen tietää, että siinä on ehtimistä... jos toisissa meinaa käydä jossain välissä.

Viime vuonna minun ohjelmani oli seuraavanlainen:

- Vaihe 1 perusasentoharj. 10 hyppyä
 Vaihe 2 käännösharj. 20 hyppyä
 Vaihe 3 kontrollikäänn.harj. 45 hyppyä
 Vaihe 4 voltti 2 hyppyä
 Vaihe 5 sarjaharj. n. 70 hyppyä

Mulla on vuosikausien temputtamiskokemus... (huomioidaan, että tie on jokaisella eri-

lailla kummurainen. Minä sovin temputtajaksi yhtä hyvin kun metriviisikymmentä pitkä paksujalkainen kääpiö sadankymppin aitoihin...)

Alottavan ja vähän kokeneen temputtajan ei kannata mennä sarjaharjoitteluun alle sadan hypyn. Suositellisin seuraavanlaista meininkiä.

- vaihe 1 perusasentoharj. 30 — 50 hyppyä
 vaihe 2 käännösharj. 30 — 50 hyppyä
 vaihe 3 kont. käännösharj. 30 — 50 hyppyä
 vaihe 4 voltti 10 hyppyä
 vaihe 5 sarjaharj. 30 — 50 hyppyä

Tämä noin yleisohjeeksi. Seuraavaan vaiheeseen ei ole mielekästä siirtyä jos edellinen ei ole hansikkaassa. Ja heinäkarnevaalien läheisyydestä ei kannata kesäkuussa hätäillä. Se voittaa, joka jaksaa hieroa sitä vaihetta missä on menossa. Voittaa viimeistään sitä seuraavissa kesäjuhlista ja voitaakin reippasti. Uskon lujasti, että B-sarja on voitettavissa helposti yhden kesän tempu-
 tuksilla. Tutkikaa *ajatuksella* noita kahtakymmentä kuvaa. Niissä on asiaa enempi kuin 20000:ssa sanassa.

Jokaisella paikkakunnalla on perustemputtajia, jotka kilpailevat A-sarjassa. Potkikaa niitä päähän. Kyllä ne neuvot ja tiedot ja tirailemiset sieltä putoo... Olkaa rohkeita... temputtaminen on *rohkeiden* laji... Ei sovi nynnereille... Painakaa päälle. Treenatkaa vähän fysiikkaa talvella... älkääkä unohtako venytellä... Temputtajan on taivuttava ihmeellisiin asentoihin... **notkeus on tärkeempi kun voima.**

Uskomattoman paljon voi tehdä työtä maassa ajattelemalla ja kertaamalla temputusliikkeitä... Talvi on pitkä ja pimeä. Talvella voi säästää selvää rahaa jos temputtelee maassa... Aluksi siinä on oltava joku joka katsoo asentoasi, ettet treenaajaa jotain pieleen... Mutta uskon, että tuon kuvasarjan perin pohjaisella tutustumisella homma on otettavissa hanskaan ilman sen kummempia neuvoja... Kunhan *ajattelet*... Tect työtä yläpääläsi... Selväkö... ok... painu temputtamaan ja lujaa...

temputtusterveisin

WEXI

HEITÄ POIS HEVOSENKI

Äskettäin sai hyppääjä surmansa jouduttuaan aukaisemaan varavarjonsa hevosenkengän sekaan, joka aiheutui ennenaikaisesta päävarjon reppun aukeamisesta.

Onnettomuudesta annettiin useita selityksiä miksi näin tapahtui. Esim. reppu oli liian löysä, yhdyspunoksen tarranauha oli liian kulunut. Mutta koskaan ei mainittu sitä myötävaikuttavaa tekijää, että apuvarjo ei ollut sijoitettu samaan paikkaan kuin päävarjo. Tätä tosiasiaa ei mainittu siksi koska viimeiset setsemän vuotta on käytetty maha tai jalkahihnan sijoitettua käsikäyttöistä apuvarjoa (Hog).

Mutta jos annamme muutamia puolueettomia ajatuksia tähän asiaan niin ei kestä kauan havaita että mahdollisuus hengenvaaralliseen tilanteeseen on olemassa systeemeissä, joissa apuvarjo on sijoitettu eri paikkaan kuin päävarjo.

Hevosenkenkä on pahin mahdollinen vajaatoiminta, koska putoamisvauhti ei hiljene ja sitä on mahdoton selvittää.

Tiedämme että hevosenkenkä on usein virheiden summa, joka saattaa tapahtua kuten tapahtui Western Greenissä aikaisemmin. Hevosenkenkä on todennäköinen systeemeissä, joissa on heitettävä apuvarjo jos

- a) reppu on liian löysä
- b) yhdyspunoksen tarranauha on liian kulunut
- c) pinna on liian lyhyt

Näissä tapauksissa hevosenkenkä uhkaa. Päinvastoin on jos

- a) reppu on liian tiukka
- b) yhdyspunos on liian lyhyt
- c) apuvarjo sotkeutuu

Näissä tapauksissa jää apuvarjo hinaukseen. Eikö marginaali erehdykseen ole liian kapea.

Kompromissi

Jotkut väittävät että heitettävä apuvarjo pitäisi heittää jos reppu aukeaa ennen aikaan. Eikö tämä ole vaarallinen kompromissi. On epäiltä-

vää josko monikaan jalkahihnassa sijaitseva apuvarjo voidaan vetää ulos taskustaan johtuen kulmasta johon yhdyspunos vetää.

Jotkut valmistajat ovat huomanneet tämän ongelman ja suunnitelleet systeemin kuten vectorissa, joissa on venyvästä materiaalista tehty tasku jalkahihnan etupuolella niin että vedon kulma on oikea jos reppu aukeaa ennen aikaan. Olkoonkin sanottu että tuhansia hyppäjiä tehdään vuosittain näillä systeemeillä ilman että mitään tapahtuu. Mutta Myrphyn laki määrää että joskus jossakin se tapahtuu. Kaik-

kein pelottavinta on se että useimmat hyppääjät, jotka käyttävät heitettävää apuvarjoa eivät edes tiedä tätä ongelmaa.

Vedenpitävän systeemin tulee sisältää seuraavat kaksi pääpiirrettä.

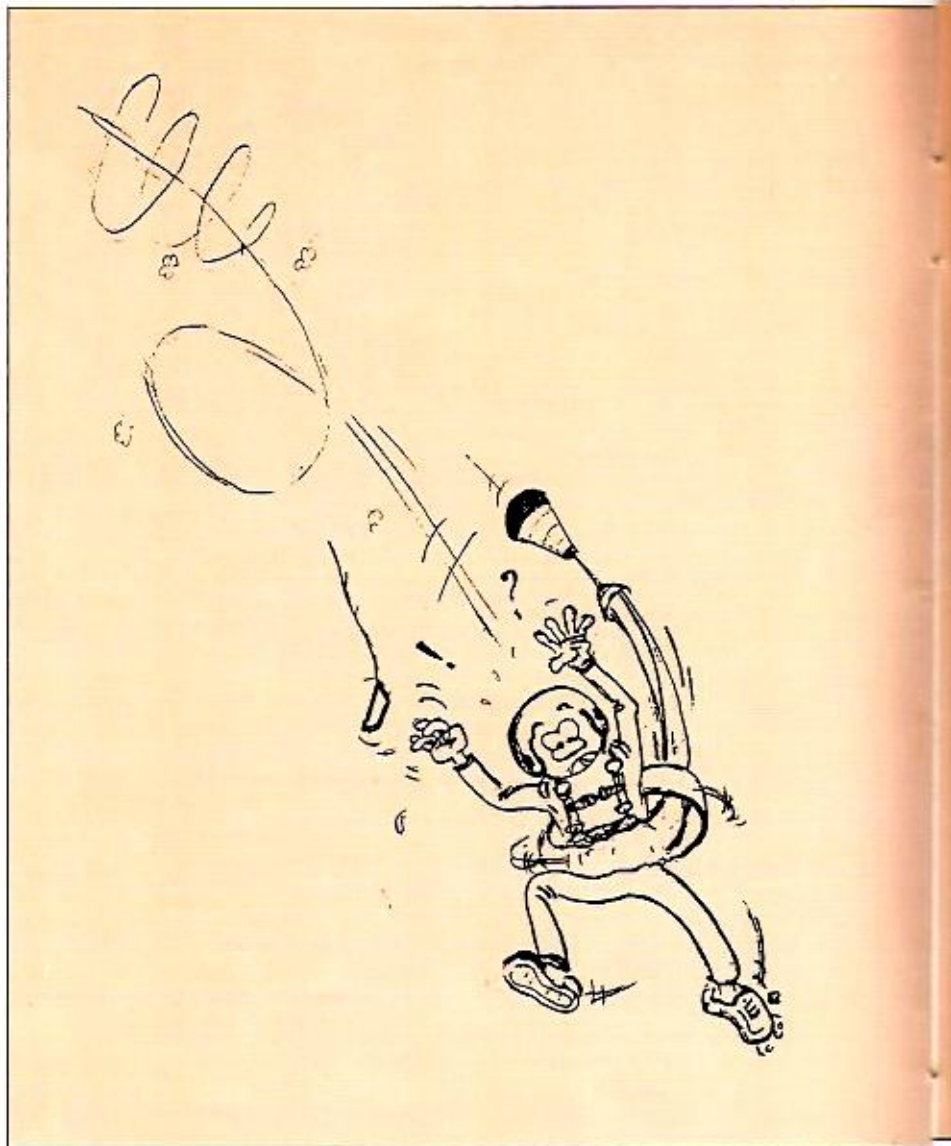
- 1) Hyppääjä itse aukaisee reppunsa.
- 2) Apuvarjo on sijoitettu samaan paikkaan kuin päävarjo. Kaksi nämä molemmat vaatimukset täyttävää systeemiä ovat kahvalla tai popilla varustetut varusteet.

Usein väitetään että poppia ei voi nähdä. Myöskään jalka-

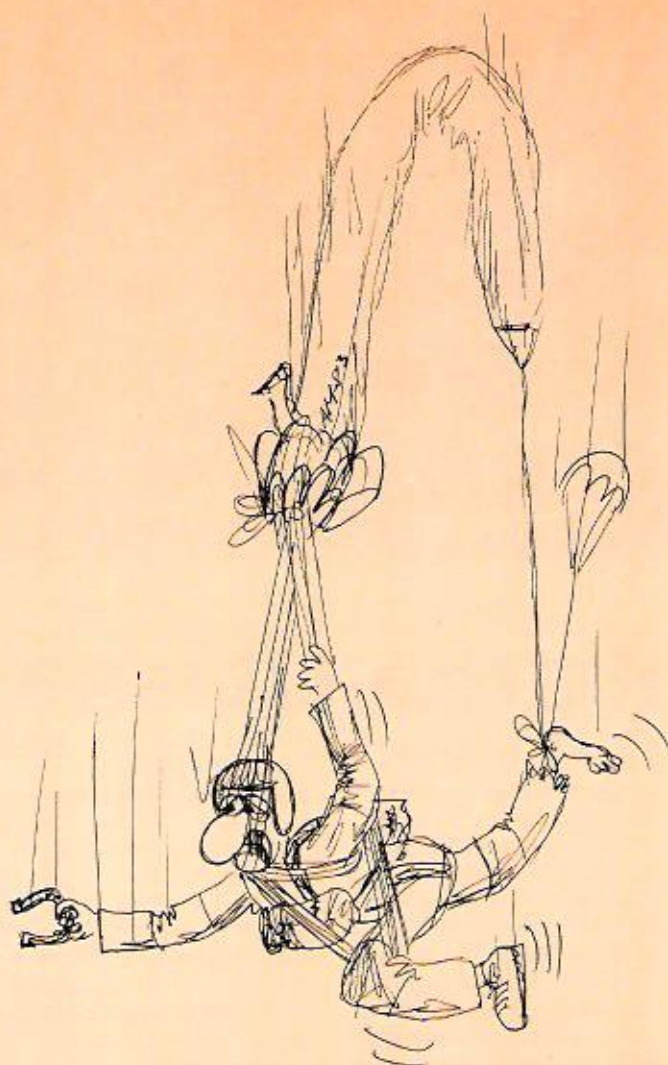
hihnan sijoitettua apuvarjoa ei voi nähdä ellei ole kumiukko, sillä jos tutkimme valokuvia huomaamme, että heitettävä apuvarjo on vain muutama sentin päässä popista.

"Vaarallinen poppi"

Jos kerran halutaan vaihtoehto kahvalle niin miksi se ei voisi olla poppi. Anna aloittelevalle patjahyppääjän hypätä muutaman kerran systeemillä, jossa on sekä kahva että poppi. Siirtykää sitten isompaan enemmän silmiinpistävään poppiin kunnes hän on sinut

ENGÄN MAHDOLLISUUS

sen kanssa.

Kuitenkin aloittelijan ei pitäisi saada käyttää poppia eikä heitettävää apuvarjosysteemiä ennen kuin hän hallitsee stabiilin aukaisuasennon joka hypyllä. Molemmat systeemit ovat vaarallisia jos asento on jokin muu kuin maha maata kohti.

Seuraavassa on informaatiota jonka on julkaissut Jump Shack popin keksijä.

I Käsikäyttöinen apuvarjo

- 1) Kaikki käsikäyttöiset apuvarjosysteemit (hog sekä

poppi) vaativat käyttäjältään taitoa ja kokemusta.

- 2) Kaikki valmistajat suosittelevat kahvan sekä jousella varustetun apuvarjon käyttämistä.
- 3) Ainoat edut käsikäyttöisissä apuvarjoissa ovat helpompi pakkaustyö ja ohuempi reppu.

II Poppi puolesta

- 1) Poppi varmistaa sen, että reppu ei aukea ennen kuin sinä haluat sen aukeavan.
- 2) Apuvarjo ja päävarjo ovat sijoitetut samaan paikkaan

(vaikka reppu aukeaisikin vahingossa hevoskenkää ei synny).

- 3) Jos jostain syystä et saa reppua auki on yläpuolellasi vapaa ilmatila, johon voit aukaista varavarjon.

Vastaan

- 1) Pamupula on sijoitettu reppun pohjaan pois näkyvisistä. (Välttämättömyys, koska pampula pitää olla lähellä apuvarjoa, jotta sitä voidaan kontrolloida avattaessa).

III Hog puolesta

- 1) Se on tavallisesti sijoitettu niin, että sen voi nähdä.
- 2) Helpompi pakata ja ohuempi reppu.
- 3) Helpompi käyttää.

Vastaan

- 1) Repun aukeaminen riippuu siitä vetäkö apuvarjo.
- 2) Repun auetessa vahingossa syntyy hevoskenkä.
- 3) Jos reppu ei aukea varavarjon pitää selvitä yhdyspunoksesta ja apuvarjosta, jotka ovat yläpuolellasi.
- 4) Liian paljon tarranauhaa.
- 5) Liian pitkä yhdyspunos on haitaksi CRW:ssä.

Lisäksi kaikki kolme systeemiä (poppi, hog, kahva) saattavat joutua turbulenssiin. Tässä tapauksessa yksikään systeemi ei ole parempi toista.

Yksi ylimääräinen vihje. Systeemit, jotka ovat vaikeat käyttää voidaan saada helpoiksi harjoittamalla (noin kymmenen minuuttia) kun taas systeemejä joissa on vaarallisia virheitä ei voida.

Vajavaisuudet

Melko usein tässä urheilussa teemme asioita, joista meillä ei ole yksityiskohtaisia tietoja, koska muutkin tekevät niin.

Varusteita koskeissa asioissa jotkut riggerit myyvät tai tekevät mitä pyydät. Joten, mitä tahansa systeemiä käytätkin, varmista että tiedät sen vajavaisuudet niin et ylläty kun jotain menee pieleen.

Ps. Näkökannat ja mielipiteet, jotka ilmenevät tästä ovat suurelta osin jutun alkuperäisen kirjoittajan Rob Colpusin omia mietteitä. Kuitenkin hän toivoo, että niistä on apua muillekin.

Lähde: Sport Parachutist
kesäkuu 1983
Käänsi: M. Teivainen

Kalustotapahtuma Utissa

windsor

"State-of-the-Art Student Gear". Erittäin vapaasti käännettynä: "Viimeisenpäällimmäiset oppilaskamat". Tässä eräs ohjelman kohdista tapahtumassa nimeltä "Kalustoboogie" Utissa 17.9.83. Yllä siteeratun otsikon vieressä Parachutistissa oli kuva U. Nolosesta selässään Wonderhog Student Vectorit. Meillä Turussa tällä samaisella ystävä-lämme olisi selässään sanoisinko jonkinverran laimeammanväriset nelisokkaiset...

Elikkä tarpeeseen tämä kokous.

Seuraavassa ohjelma vapaasti osallistujan, ei virallisen lehdistötarkkailijan näkökulmasta:

Oppilaskalusto:

H. Laitinen

- Filosofointia oppilaskalustosta, lähinnä taidemeista ja uusista pääkuvuista Parachutistin elokuun numeron jutun pohjalta. Hyvin lyhyesti. Lääkkeenä turvallisuuteen ja kursilaisten jatkamisprosenttiin:
- Kevyet tandemit
- Suuri, kiltti 9-putkinen patja
- 26 jalkainen lopo tai konikaali varavarjo diaperilla
- "yhden pisteen pääkuvan irroitus ja varavarjon laukaisu" varustettuna kanto-

hihnaan kytketyllä pakkolaukaisusysteemillä (SCS)

- 6 Automaattilaukaisin
- Radio (kouluttaja korvasa)

E. Kausalainen

Jatkoi edellisestä kertomalla kokemuksistaan pohjoismaisista palavereista. Esitteli eri oppilastandemeiden pääpiirteitä. Norjassa hankala siirtymävaihe uuteen kalustoon on ratkaistu eristämällä pieni kerho, jonka tandemilla koulutetut oppilaat eivät saa käydä muualla hyppäämässä. Kokemuksista sitten muotoillaan koko maan kattava siirtymien.

Graeme Windsor, vieraileva tähti Australiasta

Kävi Suomessa tiiminsä kanssa RW SM kisoissa -76. On tämän vuoden Australian konventiaalisten lajien yleismestari. Edustaa Parachutes Australia nimistä firmaa.

Esitteli meille firmansa tandemit, joita käytetään myös oppilastandemeina, mm. Graemen omassa hyppykeskuksessa Canberrassa. Ihan tavanomaisen näköiset tandemit. Kolmirengasolkakot ja varavarjo toimivat samasta pampulasta.

Canberrassa on oppilailla pakkolaukaisuhypyttä lähtien PC:t päävarjoina. Pakattuina podiin. Tällöin voidaan samaa tandemia käyttää sekä itse-että pakkolaukaisuihin. (Graemen mielestä sukka on pakkolaukaisuhypyillä aina heikompi vaihtoehto.) PL-hihna päässä on "käyrä naula" sekä aputatin juureen tarra. (Kirjoittajan kommentti: Ilahduin suuresti kuullessani tästä; Sisäpussiin siirtyminenhan olisi muuten pienelle kerholle ongelma. Kalusto loppuun kesken. Sisäpussivarjoa kun ei voi

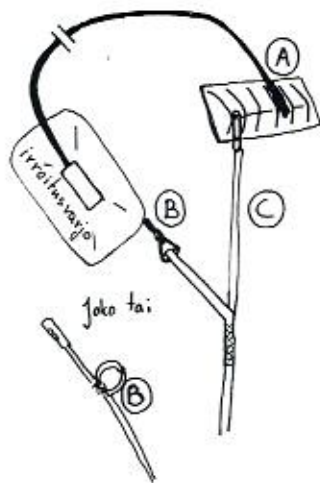
käyttää itselaukaisuhypyillä.)

Greame oli tähän systeemiinsä suht. tyytyväinen. Parannuksina hän näki lähinnä patjavarjon alusta alkaen, sekä automaattilaukaisimet. Hänellä näitä ei vielä ollut taloudellisista syistä. Automaattilaukaisimien huolto on lisäksi Australiassakin ongelma.

Oppilaan pakkolaukaisuhihnaan sekoaminen

Todettiin että Suomessa yleisesti käytetään seuraavaa systeemiä: Jos oppilas on tajuissaan hän ilmoittaa tästä mestarille. HM näyttää puukkoa jolloin oppilas siirtää oikean kätensä varavarjon kahvalle. HM katkaisee hihnan, ja oppilas avaa varavarjonsa. Ellei oppilas ole tajuissaan tullaan oppilas perässä laskuun, tai hyppymestari laskeutuu oppilaan viereen, katkaisee hihnan ja avaa oppilaan varavarjon.

Ongelmia: Oppilas perässä laskeutuminen tuntuu aika hurjalta. (Lisäksi: Entä jos on

"Hyppääjän jäätyä roikkumaan pakkolaukaisuhihnasta suorittaa hyppymestari seuraavat toimenpiteet:

A. Kiinnittää irroitusvarjon (ylim. varavarjo) laukaisuhinnan koon laukaisuhinnakiinnikkeeseen.

B. Kiinnittää irroitusvarjon sille laukaisuhinnassa varattuun kiinnikkeeseen (Hihnalenki tai muu vastaava vahva kiinnike).

C. Katkaisee laukaisuhinnan kohdasta C. Tällöin hyppääjä putoaa hihna siihen kiinnitettyine irroitusvarjoineen perässään. Irroitusvarjon laukaisuhinna oikenee ja aukaisee varjon.

FXC? Kirj. huom.) Ja laskeutumisen oppilaan viereen on aikamoista akrobatiaa, vaikka olisikin siihen vaadittava koukustusyhteimi mukana koneessa.

Hannu esitteli ensin LJK:n käyttämän systeemin:

Koneessa on erikoisvarjo jonka PL hihna on kiinnitetty aivan omaan paikkaansa. Varjon kantohihnoista lähtee pitkä vaijeri, joka pujotetaan kaikista PL hihnojen koukuista läpi, ja lukitaan kiinni niiden ympäri lenkiksi. Tämän jälkeen katkaistaan PL hihnojen kiinnitysvaijeri. Lopputulos on että hyppääjä roikkuu seuranaan putkellinen sisäpusseja erikoisvarjon vaijerilenkistä ripustettuna, ja leijuu turvallisesti maahan.

Eero esitteli tämän jälkeen Tanskalaisten vastaavan systeemin pienemille koneille. Tästä hän on tehnyt parannetun, ja meidän olosuhteisiin paremmin sopivan muunnoksen joka esitellään alla:

Sisäpussivarjon pakkaaminen

Eero tähdensi taas systeemien yhdenmukaistamista. Mm. varjon laskostaminen pussiin. Oikea tapa on ylhäältäpäin katsottuna Z-spuntaan, eikä laskokset päällekkäin mallia sukka reppuun. Eero esitteli myös Tanskalaisten käyttämää järjestelmää joka on ollut oman systeemimme perustana.

Pussin sulkijaläpän purjereunkaissa (aukoissa) käy-

tään aina kahta kumilenkkiä. Huippusidoksen vetolujuus on 70-75 kg. Lisäksi käytetään nk. olkasideksia (kantolenkit repun pohjalle) joiden vetolujuus on 35-40 kg. Määritelmä sisäpussin + hihnan pituudesta että ne eivät saa ylettyä korkeusvakaajan liikkuviin osiin. Saa kylläkin osua itse vakajaan. Hihnaa saadaan lisäksi vähän pidemmäksi käyttämällä lyhyttä sulkijaläppää, jonka lukitsee pussiin kaksi ensimmäistä kumilenkkiä suusta lukien, eikä niinkuin meillä, viimeiset.

Eero esitteli myös ilmiön nimeltä "centre base tie" eli "keskussidos". Tämä on erityiseen kiinnikkeeseen sisäpussin suulle tehty sidos, punosten ympärille juuri helman alapuolelle, joka pitää aukaemisjärjestystä kurissa. Myöskin verkkohelmasta, joka on LJK:ssa osoittautunut erinomaiseksi, oli juttua. Molemmat viimeksimainitut vähentävät sisäpussin tyyppillistä vajoitointia; Kaksoiskupua.

Tämän jälkeen saimme PT 10:n pakkausnäytteen Anita Hakalalta ja Ari X:ltä.

FXC-12000

Eero esitteli laitteen ihka uuden suomenkielisen manuaalin (työryhmä-Multamäki, Laitinen ja Kouhia). Otsikoituna: FXC ei ole enää mikään salaperäinen musta laatikko.

Käytetäänkö FXC:n varavarjossa tattia vai ei? —Tällä hetkellä suuri kysymysmerkki. Vaihtoehdot:

— Ei tattia, jolloin heittämi-

nen on helpompaa, mutta laukaisut "suoraan" rumia. Varjo ei välttämättä lähde itsestään repusta tai jakautuu hyppääjän molemmin puolin, jos on vatsa maata kohti.

— Tatti kiinteästi asennettuna. Saattaa heittäessä takertua johonkin.

— Ei tattia, jolloin heittäminen on helpompaa, mutta laukaisut "suoraan" rumia. Varjo ei välttämättä lähde itsestään repusta tai jakautuu hyppääjän molemmin puolin, jos on vatsa maata kohti.

— Tatti kiinteästi asennettuna. Saattaa heittäessä takertua johonkin.

— Ruotsalainen "huippusukka". Varjon huippu pakataan n. 30 cm irralliseen "sukkaan" josta lähtee apuvarjon yhdyspunos. Sukan irtoamisen välittömästi, tatin vedosta johtuen, estää sen suulla olevat voimakkaat suuta supistavat kumilenkit. Jos tatti jää jumiin, hevosenkengän veto riittää irrottamaan huipun sukasta (vrt. patjavaravarjat). Normaali-aukaisuissa tatti ja sukka jäävät taivaalle.

— Englantilainen "tötterö". Varavarjossa ei ole tattia. Kuvun ja punosten väliin pakataan pari kangaspussissa olevaa MAI:n tyyppistä jouta, jotka paikkaavat kuvun taivaalle. Siis vajoitointin sattuessa toimenpiteet: Veto kahvasta. (Ei heittämistä).

3-Rengasolkalukkojen huolto

Matti Kokkonen suoritti tarvittavat toimenpiteet noin viidessä minuutissa. Todettiin

että erillistä ohjetta ei tarvita koska sellainen on jo olemassa, ks. Laskuvarjourheilu 1, 1979. Tämä huolto tulisi tehdä kuukauden välein. Muuten lukot saattavat takerrella, varsinkin ellei vajoitomisessa pääkuvussa ole kovin paljon vetoa.

Pegasuksen muutosohje

Ainakin meillä Turussa on ollut ongelmia tiettyjen yksilöiden ohjauspunosten sotkeutumisilla. Parachutistissa (syyskuu, 83) onkin muutosohjeet. Kuitenkin erittäin vaikeaselkoiset. Jos ehdimme saamaan tarkemmat ohjeet ne ilmenevät liitteenä artikkelin lopussa. Muuten ne toimitetaan muita teitä kansan nähtäväksi. Ongelma koskee Pegasus ja Firefly varjoja jotka on tehty loppuvuoden 81 ja syyskuun 11 päivän 83 välillä. Ongelman aiheuttaa 40 tuuman ohjauspunosten haarauman pidennys.

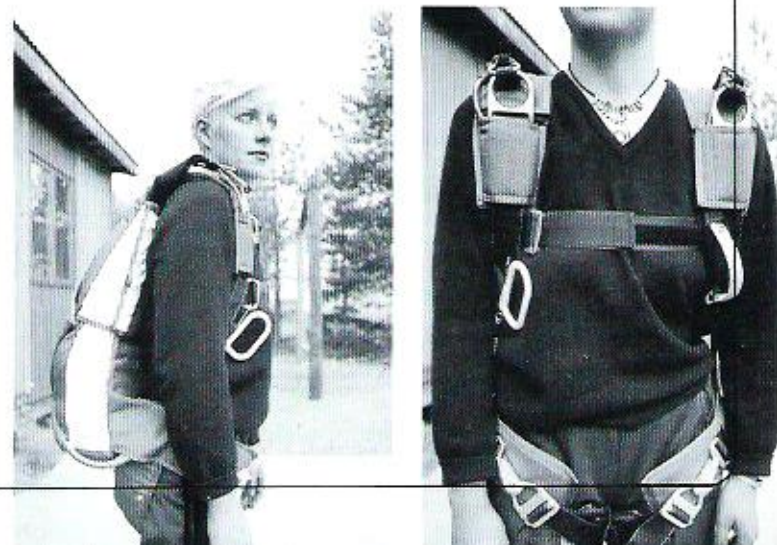
Jatkokoulutus

Pääsimme myös näkemään LJK:n omistaman, Saksan Bundeswehrein tekemän erinomaisen vapaapudotuskoulutusfilmin.

Kuten kuvasta näkyy ei tarvitse tässä lopussa keksiä sen kummempia kehuja. Asiat puhuvat itsestään. Kiitoksia. Eriyisesti: Hannu Laitinen + Luktin koulutuskomitea Uik, LJK ja SIL.

Lopuksi pienoista tilastoa: Osallistujia yhteensä 61. Edustettuina: SIL, JLK, ULK, IIK, P-KLU, SLU, LLK, TLU. Näitä lisää...

Kristian

PARA-RISTIKKO

ALFA ROMEO

IDÄN KENTÄ

myös UTIN laji 'MARKKI'

SADATTELUA

GARFUNKEL

'HOLE'

RAUKOLA

'UNDA'

OLLA

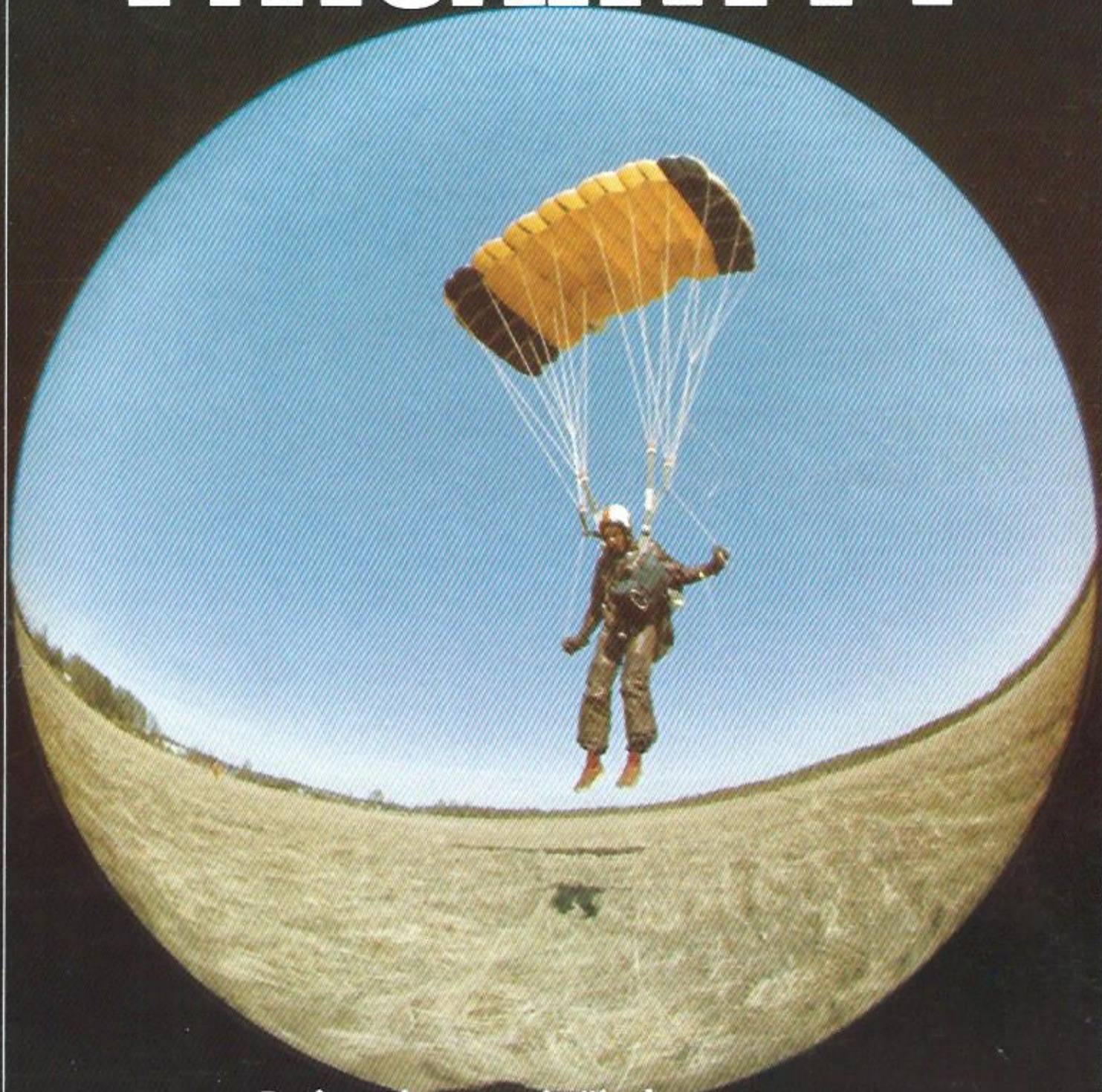
AIR BELGIA

IKI-VIHREÄ

PIHI ISMO KLINIKKA SUYUN KESKEN n. 2,5cm SLK:n puhelin-vastaaja KIITO-

A	H	T	I	LAS-TIEN KUKKET	T	A	A	R	A	T	James	E	'EI'	R			
R	A	I	T	I	O	V	A	U	N	U	LASTEN-RUOKA	B	O	N	A		
I	M	A	T	R	A	T	E	U	T	O	N	I	T				
T	A	R	K	K	U	S	PIETRO	M	E	N	N	E	A				
M	A	N	A	U	K	S	I	A	A	A	A	T					
A	R	T	Cloud	puvut	O	TARY. PAKKAA-MISESSÄ	KOTI-ETSINTÄ	L	OLE-TUS	SAKS. JOKI	SARVE-TON	SIDOTTU PAPERIPINO					
R	I	T	S	A	ENT. KENTÄ KAASU	A	R	T	U	K	A	I	N	U			
A	I	T	S	E	L	A	U	K	A	I	S	U					
				KUUVIS-SAKIN	R	U	T	U	JOULU-NA SAKS. KAUP.	T	I	A	T				
				A	T	A	S	L	LIMA	E	R	I	T	E			
				T	A	T	I	A	'TASKINEN'	U							
				O	M	A	A	M	A	T	RIS-TEILLÄ	I	M	U			
								TEKEE KUPUJA	Myy... JOKINEN	M	U	R	I	N	A		
								A	D	J	U	T	A	N	T	T	I
								A	S	A	M	P	O	L	A	H	
A	J	A	T	O	L	L	A	H	SEIKAT OTTAA VASTAAN	A	S	I	A	T	'SE'		
S	A	B	E	N	A	N	A	S	T	A	T	KANS. TUNNUS	O	H			
U	'747'	B	O	E	I	N	G	A	D	I	T	Ä					
A	J	A	T	O	N	Pelika	O	R	A	-John	E	L	T	O	N		

ENSIMMÄINEN PATJAHYPPY

Patjavarjo on erittäin luotettava.
Silloin kun alusta lähtien
on opittu turvallisuustavoille.

Päinvastoin kuin monet luulevat, patjavarjo on erittäin luotettava. Aloittelevien patjahyppääjien on hyvä tietää ja ymmärtää, minkälaisia ongelmia ja vajoa toimintoja patjavarjoon voi tulla, sekä oppia toimimaan oikealla tavalla. Kuitenkaan tämän ei pitäisi aiheuttaa kohtuutonta stressiä. Alusta lähtien pitäisi oppia turvallisuustavoille.

noin kahdesta neljään tuumaan. Kun kapulat sitten ovat siinä missä haluat niiden olevan, älä katkaise ylimääräistä punosta. Saatat tarvita sitä, jos vaihdat reppua tai myyt kupusi.

Useimmat patjavarjot ovat jäykempiä ohjattavia kuin PC:t. Jotkut hyppääjät sanovat, että on vaikeaa höyhentää

Laskeutumisteknikka

Tämä osa hypystä vaatii keskittymistä. Ongelma on se, että eteenpäin menevää vauhtia on niin paljon ja vajoamisnopeutesi on suurempi kuin mihin olet tottunut, joten saatat helposti reagoida väärin.

Liikenteen tarkistus

Tuntiessasi avausnykäisyn tarkkaile välittömästi etumaastoa mieluummin kuin kupua. Patjavarjo on luotettava, joten suurin huolesi ovat toiset hyppääjät, ei varjon aukeaminen.

Katso ensin eteenpäin ja sitten molemmille sivuille ensimmäiset kaksi, kolme sekuntia varmistaaksesi, että törmäysvaaraa ei ole. Tartu samaan aikaan takimmaisiin kantohihnoihin. Jos joku on tielläsi, huomaat, että on nopeampaa vetää kantohihnasta kuin löytää ohjauskapulat. Vapauta jarrut, käänny ja tarkista kupu.

Harjoittele ensimmäisillä hyppyillä kääntymistä vetämällä kantohihnoista.

Lentosuunnitelma

Varjon auettua ja sen lentäessä ongelmitta tee muutama hidas käännös pitäen alustuloa näkyvissä muistaen kuitenkin vajoamisnopeus. Vedä sitten molemmat kapulat hitaasti alas hartioiden tasolle. Tarkista, lentääkö kupu

suoraan (Tämä pitäisi tehdä suoraan vastatuuleen). Huomioi kuinka paljon on eroa kapuloissa. Kuvun pitäisi lentää suoraan kapuloiden ollessa samalla tasolla. Jos ei, kerro riggerille, kuinka paljon eroa on ja kumpi kapuloista on alempana. Hän voi korjata sen helposti. Muista kuitenkin, että jos valjaat eivät ole kunnolla päällä, se saattaa myös aiheuttaa eroa kapuloissa. Seuraavaksi vedä kapulat rinnan tasolle noin viideksi sekunniksi ja sitten vielä vyötärön tasolle viideksi sekunniksi. Kuvun pitäisi lentää suoraan, eikä tuntua siltä, että se keikkuisi takaperin. Suorista vielä kätesi hitaasti alaspäin. Kuvun pitäisi sakata kahden sekunnin kuluessa siitä kun kätesi ovat suorina. Jos kupu ei sakkaa kolmen sekunnin kuluessa, ohjauskapulat ovat väärin asennetut. Pyydä riggeriä siirtämään niitä kolme tuumaa ylöspäin. Hyppää uudestaan sekä tee samat manööverit toistamiseen. Saattaa mennä muutama hyppy ennenkuin kapulat ovat oikein säädetyt. Jos havaitset kuvun sakkavan aikaisemmin kuin on tarkoitus, kerro siitä riggerille. Hän pidentää ohjauspunoksia

laskeuduttaessa käännösten ja puolijarruilla lentämisen jälkeen. Ensimmäisillä hypyillä anna käsiesi huilata vähän aikaa ennen laskeutumista. Totuttuasi hyppäämään patjalla tämäkin ongelma häviää.

Kokeile kupuasi korkealla. Tee 360 asteen käännöksiä painamalla toinen kapula alas ja pitämällä sitä siellä. Lennä kupuasi täydellä liidolla (kapulat ylhäällä) neljännes-, puoli- sekä kolmeneljäsosajarruilla. Tarkkaile huomaatko eroja lentäessäsi erilaisissa jarrutustiloissa. Kokeile käännöstä puolijarrutustilasta. Pidä molempia kapuloita rinnan tasolla muutama sekunti. Laske sitten toinen kapula kokonaan ylös.

Lento-ohje kertoo alatuulen turbulensseista, jotka johtuvat rakennuksista ja puista. Pidä mielessä: mitä voimakkaampi tuuli, sitä kauemmaksi turbulenssi vaikuttaa. Mitä korkeampi esiine, sitä korkeammalla on turbulenssi. Samat olosuhteet esiintyvät toisen patjan takana yläviistossa. Patjasta tuleva turbulenssi vaikuttaa noin 45 asteen kulmassa. Se vaikuttaa myös alatuulen puolella riippuen tuulen nopeudesta ja kulmasta.

Varmista, että lennät vastatuuleen viimeistään kahdessa sadassa metrissä. Lennä kupuasi täydellä liidolla (kapulat ylhäällä).

Kun julkasi ovat kahden metrin päässä maasta, vedä molemmat kapulat olkapäiden tasolle nopealla liikkeellä (n. yksi sekunti). Metrin korkeudella vedä kapulat vyötärön tasolle, ei alemmas, myös nopealla liikkeellä. Tällä tavoin saat pehmeän laskun vähäisellä eteenpäin menevällä vauhdilla. Valmistaudu kuitenkin kaatumiseen, varmuuden vuoksi.

Oppiessasi tämän kaksitasoisen höyhentämisen alat höyhentämään vähemmän ensimmäisessä tasossa ja enemmän toisessa, kunnes siitä tulee yksi liike. Kun saavutat tämän pisteen, niin muista: kovalla tuulella höyhennykseen tarvitaan vähemmän aikaa ja korkeutta. Kymmenen metriä sekunnissa olevassa tuulessa olisi hyvä lentää kahdenkymmenenviiden prosentin jarruilla vähentääksesi turbulenssin vaikutusta. Höyhennys olisi hyvä tehdä noin metrin korkeudella.

Tuulen ollessa metrissä kolmeen metriin sekunnissa

höyhennys tulisi tehdä noin kahdessa, kolmessa metrissä. Nämä numerot vaihtelevat hieman riippuen hyppääjän painosta ja kuvun tyyppistä. Jos kuitenkin epäilet näitä tietoja, palaa takaisin kaksivaiheiseen laskeutumiseen.

Huomioi seuraavat

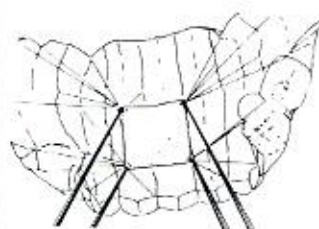
- Havaittuasi ympäristösi olevan vapaa muista hyppääjistä, on helpompaa saada slider alas ja reunatunnelit auki vetämällä ohjaukskapuloista kuin takimmaisista kantohihnoista.
- Aluksi sinua saattaa häiritä ja aiheuttaa tuulen suhina riippuussasi kuvun varassa. Huomaat kuitenkin nopeasti sen olevan normaalia ja unohdat sen pian.
- Jos jostain syystä huomaat lentäväsi myötätuuleen laskeuduttaessa, älä yritä enää tässä vaiheessa kääntyä vastatuuleen. Lennä suoraan ja höyhennä normaalisti. Matalalla tehty käännös on paljon vaarallisempi kuin myötätuulilasaku.

Esivalmisteluja

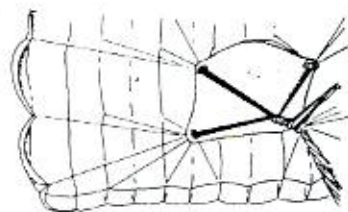
- Tutustu sen kuvun manuaaliin, jolla aiot hypätä. Para-Flite on julkaissut erinomaisen lento-ohjeen. Siinä selitetään patjavarjon lento-ominaisuuksia termein, jotka aloittelijakin ymmärtää helposti. Jos et voi lainata sitä riggeriltä, ota yhteys Para-Fliteen.

- On hyvä täsmentää seuraavia asioita ennen ensimmäistä hyppää patjavarjolla. Älä suunnittele relatiivitai mitään muutakaan vapaapudotusliikettä. Se saattaa kääntää huomiosi pois hypyn todellisesta tarkoituksesta. Hyppää ulos kahdessa kilometrissä ja ota lyhyt vapaapudotus saadaksesi mahdollisimman paljon aikaa toimia kuvun kanssa.
- On parempi hypätä ensimmäiset viisi hyppää seitsemäntunnelisella kuin viisitunnelisella patjavarjolla. Seitsemäntunnelinen varjo, jossa yleensä on enemmän pinta-alaa antaa anteeksi enemmän kuin viisitunnelinen. Seitsemäntunnelisellä saa pehmeämpiä laskuja. Jopa pienempi henkilö havaitsee hyppäämisen seitsemäntunnelisellä mukavammaksi.
- Lopuksi: yritä hypätä mahdollisimman paljon samoilla varusteilla. Jos sinun tarvitsee hypätä vieralla kuvulla, yritä saada se valjaisiin, jotka tunnet ja joiden avaussysteemi on tuttu. Jos kuitenkin hyppää vieralla varusteilla ja avaussysteemi on outo, varmista ehdottomasti, että ymmärrät täydellisesti, miten se toimii. Harjoittele myös varavarjon käyttöä ja opettele vaaratilanteet sekä se, miten niissä tulee toimia.

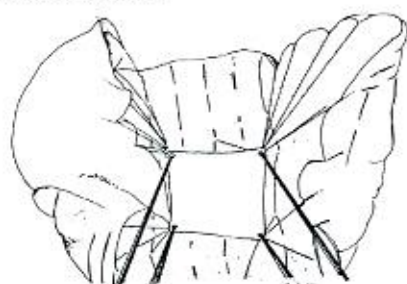
Lähde:
Parachutist kesäkuu 1983
Käänsi: M. Teivainen

SOTKEUTUNEET
KANTOPUNOKSET

REUNATUNNELIT KIINNI

SLIDER YLHÄÄLLÄ

SANASTO patjavarjon vajaatoiminnalle

Katkennut ohjauspunos

Tämä voi olla vakavaa. Ohjauspunos kateaminen aiheuttaa tavallisesti nopean käännöksen avauksen jälkeen. Avattuasi puolijarrut ja havaittuasi että yksi ohjauspunosista on poikki päästä ohjaukskapulat ylös. Jos kupu lentää suoraan voit ohjata sitä takimmaisista viillekkeistä. Älä käytä yhtä viillekettä ja yhtä ohjaukskapulaa, koska ohjauskapula on herkempi kuin viilleke ja saattaa käydä niin että höyhentäessäsi laskeutuessa teetkin käännöksen matalalla mikä ei ole turvallista.

Käyttäessäsi takimmaisista viillekkeistä suorita loppuveto noin kahden metrin korkeudella painamalla viillekkeet niin alas kuin mahdollista. Käyttäessäsi takimmaisista viillekkeistä vaihda otteita niin kätesi lepäävät. Tee vain hitaita käännöksiä ja valmistaudu laskeutumiseen tarpeeksi korkealla.

On myös mahdollista, että katkennut ohjauspunos aiheuttaa kuvun pyörimisen vaikka aukaiset puolijarrut. Siinä tapauksessa paina katkennun

ohjauspunos puoleinen viilleke alas pysäyttääksesi pyörimisen. Jos et onnistu siinä päästä kupu irti.

Tärkeätä tällaisissa tilanteissa on katsoa onko katkennut ohjauspunos kiertynyt sliderin ympärille. Jos on, älä yritä saada slideriä alemmaksi, se vain vaikeuttaa käännöksiä. Kuten aina jos on tarpeellista, päästä kupu irti ja aukaise varavarjo.

Katkennut kantopunos

Tämä ei ole kovin vakavaa ellei punos estä slideriä laskeutumasta. Yhden ulomman kantopunos katkaminen saattaa aiheuttaa kuvun kääntymisen. Kääntymistä voidaan kontrolloida ohjaukskapuloilla.

Rutussa olevat reunatunnelit

Tämä tapahtuu silloin kun painetta ei ole tarpeeksi pitämään reunatunnelit auki. Korjataksesi asian avaa puolijarrut, vedä kapulat vyötärösi ta-

Jatkuu sivulla 19

There's only one way to keep up
with all the news about
parachuting . . .

PARACHUTIST

The world's largest parachuting
magazine and the official publica-
tion of the United States Parachute
Association.

- \$28.50 for one year
- \$65.00 air mail

United States Parachute Association
1440 Duke Street
Alexandria, VA 22314

**MUISTITHAN TILATA LASKUVARJOURHEILUN!
- ALAN AINOAN KOTIMAISEN -**

Laskuvarjourheilu-lehti, PL 653, SF-00101 Helsinki 10
Ps-tili 427602 - 1. Vuosikerta mk 40,00

Jatkuu sivulta 17

solle. Tämä hidastaa kupua tarpeeksi, jotta reunatunnelit aukeavat. Vetäessäsi kapulat vyötärön tasolle, päästä niitä hitaasti ylöspäin. Jos päästät kapulat ylös liian nopeasti reunatunnelit saattavat mennä uudelleen ruttuun.

Yleensä laitimmaisat tunnelit ovat rutussa avauksen jälkeen. Se saattaa myös aiheuttaa turbulenssista ilmasta tai jyrkistä käänöksistä. Suuremmissa korkeuksissa menetelmä tunnelien aukaisemiseksi on sama. Kuitenkin jos alle kahdessa sadassa metrissä huomaat reunatunnelien olevan rutussa älä yritä avata niitä. Tehdessäsi loppuvetoa tunnelit aukeavat vaikuttamatta mitenkään laskeutumiseesi.

Kiertyneet kantopunokset

Tämä saattaa johtua bodin asennosta, pakkauksesta, rutussa olevista reunatunneleista tai ennenaikaisesta jarrun aukeamisesta. Kolme asiaa, jotka tulee tarkastaa nopeasti: Lentääkö kupu suoraan, korkeus sekä suunta, johon punokset ovat kiertyneet. Potki kierrettä auki päin vastaiseen suuntaan. Ole varovainen, jos kupu ei lennä suoraan, punokset saattavat kiertyä nopeammin kuin ehdit potkia kierrettä auki.

Jos et ole saanut kierrettä auki kuuteensataan metriin mennessä päästä kupu irti. Pyörivä kupu saattaa vajota erittäin nopeasti.

Apuvarjo-ongelmat

Pitkä apuvarjon yhdyspunos jota käytetään monissa uudenaikaisissa systeemeissä saattaa aiheuttaa apuvarjon putoamisen kuvun sivun tai etureunan yli ja saa ilmaa kuvun alla. Tämä aiheuttaa kuvun vääntymisen siltä kohtaa, josta apuvarjo on tullut yli. Seurauksena on kuvun kääntyminen tai pyöriminen. Jos voit kontrolloida kupua ohjauksikapuloilla ilman että se sakkua, voit jatkaa lentämistä. Tee erittäin hitaita käänöksiä ja valmistaudu laskeutumiseen korkealla. Jos kupu kuitenkin sakkailee, kääntyilee ja pyörii päästä se irti.

Sanasto patjavarjon vajaatoiminnalle

Sanasto patjavarjon vajaatoiminnalle

Sanasto patjavarjon vajaatoiminnalle

Sanasto patjavarjon vajaatoiminnalle

Jarrun ennenaikainen aukeaminen

Patjavarjo pakataan siten, että jarrut ovat kiinni. Tämä siksi että kupu ei syöksy eteenpäin avauksessa. Kuitenkin jos toinen jarru aukeaa ennen aikojaan avauksessa sinulla on ongelma. Kupu kääntyy nopeasti tai alkaa pyöriä ellet toimi nopeasti. Tartu kapuloihin, vedä ne vyötärösi tasolle. Tämä vapauttaa vielä kiinni olevan jarrun. Jarruta eteenpäin menevää vauhtia, pysäytä käänös ja tarkista onko yksikään ohjauspunos poikki. Jos on valmistaudu toimimaan kuten neuvottiin kapaleessa katkennut ohjauspunos. Jos ohjauspunoksia ei ole poikki kuvun pitäisi olla kunnossa.

Repeämiä

Tämä ei ole tavallista patjavarjoissa ja jos näin tapahtuu ei kupua yleensä tarvitse päästää johtuen "tuplaiho" suunnittelusta ja kankaan ominaisuuksista tämän päivän kupujen valmistuksessa. Jos kupu halkaistaisiin etureunasta takareunaan vain yhdeltä pinnalta, sitä voitaisiin vielä todennäköisesti kontrolloida. Jos kupu ei kuitenkaan aukea kunnolla tai menettää muotonsa repeämän johdosta se tulee päästä irti. Samoin jos repeämä kulkee molempien pintojen läpi kuvun etureunassa, et todennäköisesti voi kontrolloida sitä, tulee kupu päästä irti. Jos repeämä on kuvun takaosassa ja kupu säilyttää muotonsa voit jatkaa lentämistä sillä. Tee hitaita laajoja käänöksiä, valmistaudu laskeutumiseen korkealla ja höyhennä varovasti.

Slider ylhäällä

Yleisin ongelma on sliderin ylös jääminen. Tämä voidaan korjata vetämällä molemmat kapulat vyötärön tasolle. Odotta pari sekunttia ja päästä kapulat takaisin ylös. Todennäköisesti joudut toistamaan tämän pariin kertaan.

Jos slider on puolessavälissä eikä tule alas, se saattaa olla

kupu vastatuuleen ajoissa tarpeeksi korkealla. Odota kunnes olet noin metrin päässä maasta ja vedä sitten kapulat olkapäiden tasolle.

Slider saattaa myös takerua osaan kuvusta eikä tule alas ollenkaan. Putoat jalat maata kohti asennossa, mutta vajoamisnopeutesi on erittäin suuri. Älä yritä selvittää kupua, päästä se välittömästi ja avaa varavarjo. Sama pätee silloinkin kun slider takertuu korkealle punoksiin lähelle kuvun helmaa.

Yhdistelmä slider ylhäällä, reunatunnelit rutussa ja kiertyneet punokset vaatii suurta huolellisuutta voidakseen selvittää ne. Tarkkaile koko ajan korkeuttasi, jos et näytä saavasi kierrettä auki ja slideriä alas, päästä kupu ja avaa varavarjo.

Lähde: Parachutist kesäkuu -83
Käänsi: M. Teivainen

Avoim kirje LUKT:lle

Arvoisa Laskuvarjourheilun keskustoimikunta ja varsinkin 6.9.83 paikallaolleet Kouhia, Husaari, Laitinen ja Närhi.

Kuukausi piti "puhaltaa" ennen kuin viimein tartuin kynään... Ei ollut helppo tarttua, koska entisenä Luktin jäsenenä tiedän miltä tuntuu, kun sivusta ihmetellään. Mutta ehkä juuri sen takia lopuksi tämän kirjoitankin, koska entisenä jäsenenä tämä ei tule niin kovin kaukaa sieltä ymmärtämättömästä takarivistä. Tietenkin vain minun mielestäni.

Jaotte 6.9.83 kokouksessa matka-avustuksia. Niillä oli todella kiire. Suorastaan helkutin kiire. Kiertokirjeet tulivat kerhoihin asiasta syyskuun ekana ja välissä oli yksi nihkeä viikonloppu. No hyvä näinkin. Nopeat elää ja kyllä toiminnanohjaaja oli aktiivinen puhelinterrorissaan kerhoilla. Matka-anomuskasa pöydälläne 6.9.83 oli varmasti yllättävän paksu, vaikka kyllä varmasti moni ns. hyviin perusteluihin kykenevä paraureilija puuttui siitä kasasta... ja ihmetteli myöhemmin miksi ja mitä oikein tapahtui...

Yli kaksikymmentä matka-avustusta anovaa paraurosta ja naarasta oli kirjailtu.

Teitte hyviä päätöksiä. Teillä oli kerrankin mistä repiä. Hyvä päätös oli mielestäni antaa RV-hopeajoukkueelle avustus... Mutta myöhemmin sain tietää, että yksi puuttuikin joukosta... Miksi... No kun ei ole anonut ollenkaan... Voi pyhää yksinkertaisuus... Miksi ei... No kun ei tietäny ja kaverit ei saanu kiinni... Itkun paikka. Ja kenelläkään Luktin arvoisista jäsenistä ei sattunut olemaan tietoa eikä talonpoikaisjärjkeen tohon paikkaan... No, relatiivijoukkue joka mielestäni ansaitsi avustuksensa mahtavan harjoittelun vuoksi, lähtee nyt kolmimiehisenä treenaamaan.

Parille kokoneelle ja kilpailuissa menestyneelle relatiivistille annettiin avustus... Ok, ei siinä mittaa, ovat varmasti uhranneet lajiin paljon ja näyttöjä on.

Kolmessa tapauksessa yhdeksästä teitte mielestäni Luktin historian surkeimmat, onnettomimmat, kähmintäöhöhömmimmät ja hätäisimmät päätökset. Joka vähänkin tuntee Luktin historiaa, arvaa, että saavutus ei irtoa helposti.

Päätökset ovat suorastaan pilkantekoa ja vit...lua niille, jotka ovat kodin, vaimon, elämän ja kaljanjuonnin kustannuksella vuosikausia — ja helvetti — vuosikymmeniä uhranneet lajiin, joko kilpailutouhuissa tai kerhonvetotouhuissa tai sitten niin kuin yleistä on: molemmissa.

Haluaisin korostaa, että joskus runnoutuu ihmeellisiä päätöksiä.

Mistä hel...stä löytyy riittävät perusfelut matka-avustusten myöntämiseen Bomanille, joka on B-sarjan edustaja ja siinäkin sijaluvulla 29. Ai ... niin tosiaan... kuulin, että mies oli perustellut hyvin anomuksensa. Onneksi olkoon ja anteeksi nimen maininta. Lisäksi yksi perustelu olisi ollut se "kun ei ole pitkään aikaan itä-suomeen mitään..." Taas tuli itkun paikka. Varsinkin kun tietää, että Itä-Suomessa on eräässä Joensuu-nimisessä kaupungissa kilpailuissa ja kerhotoiminnassa kunnostautunut paraureilija, jonka anomus oli siinä peniteleen kasassa. Mutta kun anoi jotakin matkaa syksyksi ja muiden kanssa ja kun oli kiire ja ei voinut kysyä ja kun ei ole sitä talonpoikaisemmoista tai siten ei ole tahtoa sitä käyttää...

Pari muuta avustusta, joista toinen singahti Suomen Turkuun Enqvist-nimiselle herralle ja toinen taas maantieteellisistä tasapainottamiskeskittämiskierteellis-poliittisista syistä Pohjolan tytölle ihan Ouluun asti; niistä en oikein viitsi tässä enempää.

Tai jos nyt kuitenkin sen verran, että Lukti on viisastunut. Joskus oltiin niin typeriä, että jonkun tyttöystävälle myönnettiin joukkueenjohta-

jan avustus... Kaikkihan tietää, kuinka helppo on löytää joukkueenjohtajia... eli siinä tehtiin kaksinkertainen tyhmyys... Kyllä tyttöystävien pitää päästä matkalle yksin... tai ainakin kaverin tyttöystävien.

Mistähän löytyisi ihmisiä siihen parjattuun Luktiin, että ne käsittäisivät olevansa koko Suomen asialla ja siellä pitäisi unohtaa se oma käpykylä ja varsinkin sen käpykylän tytöt edes vähäksi aikaa.

Hyvä päätös oli muuten antaa lupaavalle Timo Toivoselle avustusta. Varsinkin kun tietää, että mies on jo omalla kustannuksellaan kerran käynyt treenaamassa USA:ssa. Toivonenkaan ei tiennyt anomusmahdollisuudesta mitään vielä paria päivää ennen kokousta, mutta tuli sattumalta

onneksi kirjoittajan mieleen, että mies on armyssa ja ei tiedä tietenkään mitään...

Minäkin anoin... ajattelin vielä ensi vuonna yrittää vähä... olisin mennyt minäkin treenaamaan. En tosin liikoja odotellu. Tiesin kuinka korkealle on päättäjien rima asetettu. Turha tietysti mainita, etten saanu. Yksi peruste hylkäämiseen oli se, että kävin viime keväänä treenaamassa samalla matka-avustuksella kun oli World Cupissa joukkueenjohtajana. Eihän sitä ny samat michet saa jatkuvasti... Tuli oltua meikäläisellä kaksi kertaa joukkueenjohtajana yhden asemesta. Ensimmäisen ja viimeisen kerran.

Kun aikaisemmin kuulin, että avustuksia on niinkin paljon käytettävissä, ajattelin, että mikään Lukti ei voi lajissaan hopealle sijoittunutta miestä heittää sivuun. Vaikka tietenkin, ei laskuvarjostinihannudessa se kilpailu ole kaikki. On paljon muutakin... Niinkuin voitte varmasti lukea siitä, miten päättäjät muutamia päätöksiä tulevat perustelemaan.

Valmiiksi sanoisin jo seuraavaa

Jos kerhotoiminnan perusteella tai jonkun muun paikakuntatasolla tapahtuneen kunnostautumisen perusteella myönnettään ja anotaan matka-avustuksia, pitää anomuksen takana olla koko kerho.

Kerhotoimintaan liittyviä "opintomatkoja" tai muita tiedonkeräysmatkoja on turha tehdä rapakon taa. Jokainen joka on ko. para-paratiisissa käynyt, tietää sen. Vaikuttaa siltä, että Lukti ei tiedä... Tuli muuten yhtäkkiä mieleen, että sinnehän taisi jäädä vielä "kiintiötä", ettei vaan jäänyt täsmälleen viisi... Mitähän jos te... koko porukka ottaisitte ja läh...

Olisiko muuten tarpeellista, samalla kun Lukti muuttui tehokkaaksi ja kuusijäseniseksi, muuttaa myös nimi. Toi urheilusana vaikuttaa tarpeettomalta... miten olisi vaikka: Laskuvarjoilumatkailukesk...

Paljon jäi muitakin ihmettelemään kuin Korhosen Wexi. Olen monesti viiden vuoden välein kuvitellut, että joskus viiden vuoden päästä paraväki väkisinikin viisastuu, nyttemmin en enää kuvittele mitään. Oli päätöksiä tekemässä uudet tai vanhat, niin aina toimitaan lyhytnäköisesti ja omaan napaan tuijottaen, mutta vaadittiin sitä sentään jotain näyttöjä... Ennen...

Kansainvälisesti ei ole mahdollisuutta päästä eteenpäin tällä meiningillä.

Minun yksipuolisen katsantokantani mukaan matka-avustuksen ainut ja järkevä käytötapa on kilpailuharjoittelu ja sekin nimenomaan kevät-talvella silloin kun harjoittelu ei ole vielä Suomessa mahdollista. Tietysti tämän lisäksi on perusteltua antaa avustuksia erilaisiin valmennus- ja kan-

THE "NEW" LOOK

FREE FALL KIVI

NEW ZEALAND'S OFFICIAL
SKYDIVING MAGAZINE

Subscribe now!!
\$20 Airmail for 6 issues
(Published every 2 months)

P.O. BOX 10109
BALMORAL AUCKLAND
NEW ZEALAND

sainvälisen informaation hankkimistarkoituksiin.

Lopuksi haluaisin korostaa, että vanhana Luktin jäsenenä tiedän, että joskus runnottuu ihmeellisiä päätöksiä. Varsinkin nyt se näyttää ilmeiseltä, kun Lukti on vain kuusijäseninen ja äänien mennessä tasan puhjoht. ratkaisee... Aina voi marssia ulos niin kuin yksi jo aikaisemmin on tehnyt... En olisi ikinä jäänyt noiden päätösten jälkeen Luktiin.

Kaikille hyvää, kylmää, pimeää, pitkä ja paskamaista talvea toivotellen

Wexi

Arvoisa Veksi

Poikkeuksellisesti tänä vuonna saamamme matka-avustuskiihtö ylitti ennakoitua suunnitellut tarpeet, koska kahdeksanmiehinen RW-joukkueelta ei voitu lähettää taloudellisten seikkojen vuoksi.

Päätimme antaa tilaisuuden muillekin halukkaille anoa avustusta, ettei anomus, joka oli tullut sisään ennen tilanteen syntymistä olisi jäänyt ainoaksi.

Sinun nimesihän oli siinä anomuksessa, joten Sinulle olisi varmaan sopinut, että olisimme käsitelleet ainoastaan sen, informoimatta sen kummemmin parakansaa.

Kiire muuten johtui juuri siitä anomuksesta, olihan se osoitettu "Jugoslaviassa lokakuussa järjestettäviin kansainvälisiin taito- ja tarkkuuskilpailuihin". Tulkintamme mukaan tämä tarkoitti Adriatic-cuppiä, joka pidettiin jo syyskuun lopulla.

Emme myöntäneet RW-hopeajoukkueelle yhtään mitään. Myönsimme sen sijaan avustuksen 8-miehiselle RW-SM:n voittajajoukkueen lopulle jäsenille (5). Sikakiilarihan käyttivät osansa Kanadan matkalla. Nämä ihmiset olivat siis ainoat, jotka todella olivat "ansainneet" avustuksensa.

Vajavaisen ymmärtämyksemme mukaan loput myönnetty olivat anomuksia, joita kerhot olivat tukemassa. Esimerkiksi Oulun kerho oli liittännyt mukaan puoltavan lausunnon. Sinun kummassakaan anomuksessasi sellaista ei ollut.

Päätökset tehdään mies ja ääni-periaatteella, puheenjoh-

tajan ääni ei ollut muita ratkaisevampi.

Kaikkein mieluummin olisimme antaneet avustukset suunnitellun mukaisesti Kanadaan lähteville joukkueille, jotta olisimme kerrankin saaneet myös RW-kisoihin täyden edustuksen. Uskoisin, että meillä on muutama päätöksiin tyytyväinenkin (4?), ja olen varma, että Sinä, Veksi, kykyjesi ansiosta pääset vielä useasti edustamaan ja matkustamaan.

Toivoo

Maurits

Avoin kirje Veikko Korhoselle

Sain vähän aikaa sitten kopion kirjeestäsi, joka oli tarkoitettu julkaistavaksi Laskuvarjolehdessä. Se herätti minussa suorastaan tyrmistystä. Luulin, että kateus on savolaisten yksinoikeus, mutta näkyy Mansessakin asia vaikutustavan.

"Vain nopeat elävät"; sain tiedon matka-avustusten hakemisesta ja laitoin asiat rullaamaan. Anoin kolmelle jäsenelle kerhossamme matka-avustusta ja se oli Luktin tehtävä päättää, kenelle avustusta tulee!

En ymmärrä suhtautumistasi asiaan. Ei tietoa eikä taitoa saa muuta kuin hakemalla ne jostakin, missä tapahtuu. Ja se mitä tulee B-sarjalaisuuteeni, luulen, että myös V. Korhonen on ollut samalla hyppymäärällä ulkona kuin "Moliinin kolli" suhteessa A-sarjan rajaun (500). Tänä päivänä ei tarvita 2500 hyppyä Suomen mestaruuteen, koska tieto ja taito ja valmennusmenetelmät ovat kehittyneet.

Ja niin kuin olemme nähneet monta kertaa, pelihermo on mennyt monelta vanhalta kilpailijalta. Kisoissa pilataan moni hyvä hyppy hermoilemalla. Hyvä osoitus v. -80 Joensuu: protesteja, protesteja, ne hermot.

Ja koska emme ole ammattilaisia, vaan tämä on meidän harrastuksemme, josta saamme vastapainoa arjen harmautteen, niin eiköhän sovita, että lopetetaan se iänikäinen musutus ja pidetään harrastus mielekkäänä myös henkisesti. Ja kilpailullaan rehdillä hengellä kilpailu kilpailuna.

Näkemiisiin CIAO!

Arto Boman

Vastine artikkeliin puhelinvastaajat

Eräänä päivänä minullakin oli asiaa Suomen Laskuvarjokerholle, tosin en soittanut sinne, vaan menin itse käymään. Ja niin kuin usein muulloinkin, niin myös nyt tuli eräs hieman keskimääräistä vanhempi hyppääjä vierailulta

Tässä vaiheessa joku teki ehdotuksen ja päätettiin siis siirtää paikalliseen suorittamaan jatkopohdiskelua.

Ja selvisihän se asia Siellä. Mutta pahaksi onneksi kukaan ei aamulla muistanut oikeata vastausta, ja niinpä ti-

**"Ettekö te mäystimet tiedä"
Mömmömmöön arvoitus ratkesi
tarkoissa tutkimuksissa.**

Utin Laskuvarjokerholta ja sanoji ensimmäistä kertaa jonkun kummallisen sanan, jota silloin kukaan paikalla olleista ei heti ymmärtänyt. Se sana oli mäystin. Siinä sitten ihmeteltiin oikein porukalla, mitä tämä voisi tarkoittaa. Joku ehdottikin siinä joukossa että olisikona se jokin uusi sotilas-arvo tai joku sellainen. Mutta eräs paikalla olleista, joka itsekin oli armeijan palveluksessa, tosin vain varusmiehenä (Eipä täällä kovinkaan paljon niitä toisenlaisia ole ollutkaan), tiesi kertoa, että mitä melkoisimman varmasti kysymys ei ole siitä, sotilasarvosta nimittäin. Ja lähes samaan hengenvetoon hän lisäsi, että kysymys lienee melko varmasti uudesta valtionihtiömme tuotteesta. Tämä ajatus kumottiin kuitenkin hyvin nopeasti alan asiantuntijoiden toimesta, joita löytyi melkoiseskohti.

lanne ei ollutkaan vielä selvinnyt. Sitten vähän myöhemmin tyyneä pidettäessä joku muisteli kerran tunteneensa jonkun, joka oli tuntenut urheilijan kaverin entisen tyttöystävän kaverin poikakaverin veljen, joka taas oli joskus vuonna seitsemänkymmentäkahdeksan seurustellut viikon verran tämän siskon ystävän kanssa heidän silloin vielä asuessaan kaukana maaseudulla aina Keski-Suomessa asti. Ja löytyihän se vastaus tähän visaiseen ongelmaan. Selvisi, että olisi pieni mahdollisuus, että mäystin voisi olla peräti hiihtoalan termi.

Silloin allekirjoittaneelle heräsi ajatus, että koska muutoin ei asiaan saataisi varmaa selvyyttä, kannattaisi varmaan kysyä niiltä, tai oikeammin siltä, joka tämän sanan

Jatkuu seuraavalla sivulla

Mäystin?

Jatkoo edelliseltä sivulta

tänne toikin. Ja niinpä sitten kysyttiin. Mutta vastausta ei kuulunut vaan: "Ettekö te mäystimet tiedä".

Ja siitähän se selvisi. Mäystin tarkoittaa ilmiselvästi laskuvarjohyppääjää, sillä kaikki paikalla olleet omasivat voimassa olevan laskuvarjohyppääjän lupakirjan.

Siinäpä selitys, miksi täällä vastattiin Mäystinkerho.

Mömmömmöönkin arvoitus ratkesi tarkoissa tutkimuksissa. Kyseessä oli ollut ainoa vastaajamme, joka ei sillä hetkellä ollut suu täynnä kerhollamme myytävää crit-täin maukasta ja ravitsevaa lihapiirakkaa, makkaraa tai jotain muuta sellaista.

Hänellä oli suu vain puolillaan, siitä tuo mömmömmömmömmö...

Kului aikaa kuitenkin jonkun verran ja taas tuli ongelma: todettiin että mäystin ei taidakaan tarkoittaa laskuvarjohyppääjän lupakirjaa omaavaa henkilöä, sillä tämä tämän kummallisen sanan tänne tuonut henkilö käytti sitä ilmiselvästi jonkinlaisena negatiivisen kehumisen sanana. (Samalla hän olisi puhunut itsestään "kehuessaan" muita) Niinpä taas kerran lähdettiin pohtimaan tämän sanan arvoitusta.

Loppujen lopuksi arvoitus ratkesikin, mutta monien mielestä kuitenkin hieman kummallisella tavalla, nimittäin joku oli kotonaan katsonut ratkaisun vanhan kansan valituista eli tietosanakirjasta.

Selvisi että mäystin tarkoittaa yksinkertaisesti suksisidettä ja sellaista henkilöä, joka ei oikein ymmärrä aina kaikkea, etenkin kun huumori on kyseessä.

Kun nyt tässä jälkikäteen oikein muistelen, niin se joka vastasi silloin puhelimeen kun sinä, Antti, soitit oli, en nyt ole kuitenkaan ihan varma, ei kukaan vähempi kuin presidentin vävykokelas. Tai ainakin lähes.

Ystävällisin terveisin ja lisää hauskoja sanoja sieltä Utista toivoen

Esa Mikkonen
MSPL 1, EET 84, KA 1,
PG 5, TW 28, EB ? jne.

UUDET LUPAKIRJAT 1.5.82 JÄLKEEN

KOUL.PVM NIMI H.TUNN

210783	AHLGREN	TIMO PEKKA
170882	AIKIO	TINDER-MARI
200503	BERG	KLAUS KRISTIAN
010682	HAKKARAINEN	TARJA MARIIT
180882	HALME	JARI KALEVI
310883	HANNULA	VELI ANTERO
050882	HANNU	ARTO EERO
290683	HEIKKINEN	JORMA SAKARI
070782	HEIKKINEN	MARKKI HANNU
020683	HOLOPAINEN	JARI CARLDS
140683	HOUVIRINTA	RISTO ANTERO
130782	HUHTAKANGAS	MIKA VILKKO
010983	HÄYRYNEN	PETRI TALVIKKI
220883	ISOMAA	HEIKKI JUHANI
120702	JAPPINEN	TFRHO SAKARI
120983	JARVINEN	ARI JUHANI
120783	KAIKKONEN	ANNA MAIJA
270503	KAIKENIUS	KENNETH ANDERS RUFEN
200483	KAKKO	KARI JUHANI
240303	KARHI	TERO JUHANI
011182	KATAJAMÄKI	KARI JUHANI
290783	KAUKO	VIIRI ILMELI
020882	KEINÄNEN	ILKKA TAPANI
280483	KELONEN	ILLA ANNETI
240682	KEMPPE	TIMO TAPIO
240383	KERVINEN	HEIKKI LAURI ANTERO
240883	KLEEMOLA	EERO JOHANNES
050882	KOPRA	HERI ELISE
070982	KORKKALA	TIIMU JUHANI
280482	KORKEAJA	HEIKKI OLLI JUHANI
160482	KORKEAJA	KARI JUHANI
040303	KORTELAINEN	ARTO JUHANI
090882	KOSKINEN	TIMO VESA
140483	KOSTIA	KIMMO JUHANI
090882	KOSZUBATIS	KLAUS GEORG
210782	KOUSA	ARI TAPIO
010383	KÄRKKÄINEN	KALLE PEKKA
070783	LAHTI	OLLA OSSI ILMARI
051082	LAITINEN	ARI MATTEI
170802	LAITINEN	ARTO IIRKA OLAVI
061082	LAITINEN	KARI HEIKKI KALEVI
190983	LAUKKANEN	ARI MATTEI
110682	LAUTANEN	JAAKKO JUHANI
200882	LEHTONEN	JUHANI TIIMARI
130782	LEHTOVAARA	ANNA MARI
070983	LEINULAHTI	PETRI JUHANI
020883	LIESINEN	MIRJA BIRGITTA
310583	LOIKKANEN	TEIJO
270582	LUDNA	JARHO OLAVI
220482	MAARANEN	PETRI TARHO
040783	MANSIKKA	ILLA MARTA
090583	MARJAMAA	JOUKO
061082	MATTILA	LIISA KAARINA
040183	MATTILA	TOMI LAURI ANTON
140783	MEHTA	SUDHIR
170883	METTOVAARA	URHO TAPANI
010983	MÄKITALO	JARI JUHANI
130783	MÖRNÖNEN	MIHA URHO TOIVO
300883	NIEKINEN	TEUVO ANTERO
240582	NISKANEN	JARHO TAPANI
120782	NISKANEN	TEUVO MIKAEL
170982	NURKKA	MIKKA ANTERO
220483	NUMMINAINEN	PETRI TAPANI
220483	OJANEN	IRMA ANNELI
081082	PAAVILAINEN	JARHO TOIVO JUHANI
050882	PESONEN	ANNA-LIISA KAARINA
280582	PIIPARINEN	RISTO JOHANNES
190582	POLLI	ARI JUHA OLAVI
110882	PURANEN	JOHAN PETER
270782	RAIKAHAA	ANNA-MAIJA
031282	RAHIMEN	JARHO HEIKKI OLAVI
100482	RAUKOLA	KAI PEKKA
190783	RIIKONEN	EERO JUHANI
011182	ROIVAINEN	MARTTI JUHA
080682	RUNDLINNA	MIKA KAARLO
100982	RYÖMÄ	HANNU SAKARI
221082	RÄMS	SARI BIRGIT
200782	RATY	ANTTI OLAVI
180583	SAARENKETO	PERTTI TAPANI
100982	SALONEN	TARJA HANNELE
010782	SANDSTRÖM	REIJO PERTTI JUHANI
180883	SCHWARTZ	VELI KYÖSTI
110583	SIPONEN	MIRJA HELENA
300883	SOININEN	PERTTI JUHANI
300682	STAHL	MATTI SAKARI
220703	SUCKSÖDRFF	JURNA FREDRIK
150703	SUHONEN	MERJA ANITA
260583	SUOKAS	ESA TAPANI
300682	TALJA	VIIRI LIISA
111082	TIIHONEN	KAARLO EIMAR
101282	TIIRIKAINEN	LASSE JUHANI
020682	TOIKKA	TAPIO TAPANI
060782	TOIKKANEN	KIMMO JUHANI
270783	TOIVO	JARI JUHANI
180883	UUSITALO	OUTI HELENA
041082	VALKONEN	TIINA KATRIINA
120583	VASKIJOKI	MARJA ELISABET
200483	VESTERINEN	MARRI JUHANI
220483	VIITANEN	HEIKKI JUHANI
260583	VILENIUS	TIINA ORUOKKI
080883	VUOPIO	ANNE LIILA MARIITA
200582	VUORIO	JOHANNA RINTKA
111082	VÄISTO	KIRSTI HANNELE
150683	WEST	KAJ OLOF
020983	HULTANAKI	OLII-MATTI

VOIMASSA OLEVIA OPPILASKORTTEJA OLI 27.9.83 1177 KPL.
LUPAKIRJOJA OLI VOIMASSA 318 KPL.

MIKSI PANTA?

Kuvun jakautuminen

Yleisin kuvun vajaatoiminnosta on ja on luultavasti aina ollut kuvun jakautuminen lempinimeltään "Mae West".

Vaikka kesti vuosia saada selville mistä jakautunut kupu johtuu, on se käsitteenä melko yksinkertainen. Kun se ymmärretään, voidaan selittää monen tyyppiset kuvun vauriot, joista näyttää aika ajojin mysteerisesti ilmaantuvan.

Jakautunut kupu syntyy kun osa kuvun helmasta ei aukea ulospäin avautumisen alkuvaiheessa, vaan ilmavirta puhaltaa helmaa sisäänpäin ja painaa sen vastapäisten tai viereisten punosten välistä. Avautumistapahtuma on niin nopea ja kangas niin oikullista, että pienikin kitka polttaa kupua, jota hyppääjä ei kuitenkaan huomaa. Vasta jälkeensä saattaa kuvun helmassa havaita palamisjälkiä.

Toisinaan sisäänpäin liikkuva osa kuvusta haukkaa ilmaa ja muodostaa eräänlaisten kuplan kuvun vierelle. Tämän kuplan muodostanut osa kuvusta on tietenkin nurinpäin. Kasvaessaan ja avautuessaan kääntynyt osa kuvusta vetää kangasta normaalisti auenneesta osasta. Punosten ollessa vielä melko löysällä saattaa kankaan liikkumiselle olla pientä vastustusta, joten kupla voi kasvaa huomattavan isoksi. Mutta sillä välin normaalisti auennut osa saattaa haukata lisää ilmaa ja vetää kankaan takaisin ja kupu aukeakin normaalisti. Eräänlaista köydenvetoa tämäkin.

Kuten sanottu saattaa käydä niin että normaalisti auennut osa vetää kuplaa voimakkaasti takaisin ja kupu aukee tai sitten kupla kasvaa kunnes se vetää kaiken kankaan läpi ja muodostaa normaalin, mutta nurinpäin kääntyneen kuvun. Useinmiten se päättyy kuitenkin umpikujaan eli molemmat osat haukkaavat ilmaa ja syntyy jakautunut kupu "Mae West".

Varavarjoissa käytettävistä pannoista liikkuu monia erilaisia teorioita ja huhuja. Miksi käyttää selaista? Avautuuko varavarjo nopeammin vai hitaammin, pehmeämmin vai rajummin, paremmin vai huonommin ja niin edelleen. Tästä johtuen päätimme, että on korkea aika kysyä joitakin tosiasiota asiantuntijoilta. Otimme yhteyttä eri valmistajiin USA:ssa ja kysyimme heiltä miten asialaita todella on.

Mutta ennen kuin siirrymme käsittelemään asiaa, katsomme kuitenkin miten ja mistä aiheutuvat vajaatoiminnat pyöreissä kuvuissa.

Tämän köydenvedon pääasiallinen uhri on kuvun helma ja sen lähellä oleva kangas. Se osa kuvusta jonka ali kääntynyt osa kulki. Kuvun helma tulee pahasti raavitun näköiseksi kun kangas kulkee sen ali ja usein pakottaa sen avautumaan kaarensa kokoiseksi vetämällä yhden punoksen materiaalin yli. Nyt tämä erittäin kovassa jännityksessä oleva punos saattaa katketa ja vapauttaa kaaren sekä keventää painetta tai aiheuttaa spiraalipunoksen jos punos ei katkea.

Huokoisuus

Jakautumisten määrä on suoraan suhteessa kankaan tyyppiin ja huokoisuuteen. Näyttää siltä, että määrä on suurempi nykyisin käytettävissä vähemmän huokoisessa materiaalissa.

Tämä siksi että

- 1) nostavat voimat toimivat suhteessa tuulen kasvuun huokoisuuden pienentyessä. Siitä johtuen yhden kankaan osan taipumus liik-

kuu sivuttain on kasvanut ja

- 2) vähän huokoinen liikkuva kangas saattaa tehokkaammin sulkea helman ja viivyttaa tai estää kupua saamasta ilmaa.

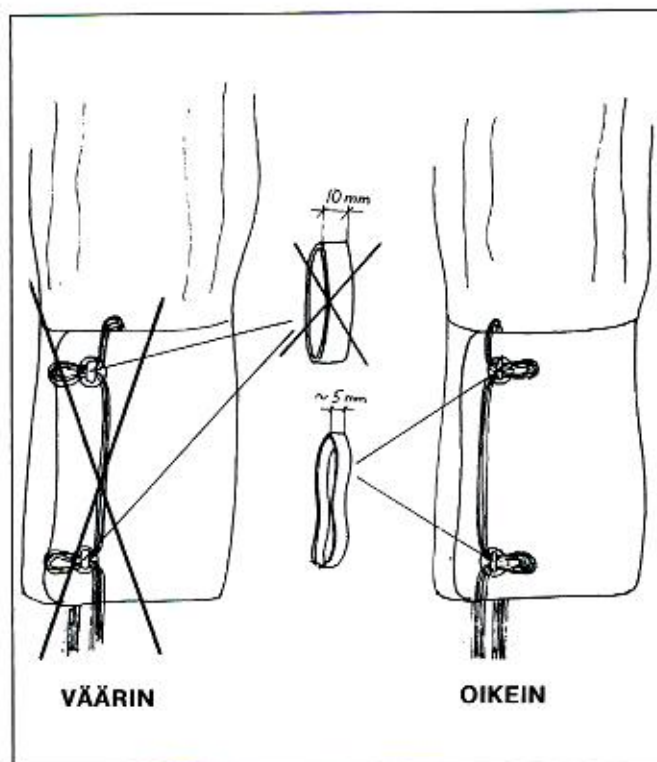
Järjestys

Todennäköisyys jakautuneen kuvun syntymiseen on suuresti riippuvainen siitä, miten kupu aukaistaan. Tässä panta tulee kuvaan. Panta toimii periaatteessa samalla lailla kuin sukka tai sisäpussi. Itse asiassa sitä voidaan ajatella kuten sukkaa tai sisäpussia. Ero on vain siinä, että panta sulkee vain kuvun helman muun osan kuvusta jäädessä vapaaksi. Panta on tehokas menetelmä estämään kuvun jakautumisen, koska se varmistaa että kupu aukeaa oikeassa järjestyksessä.

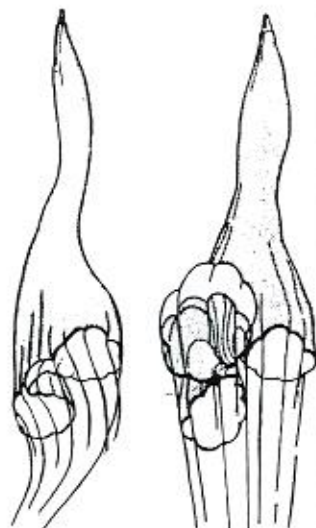
Se kontrolloi kuvun helman tasaisuutta ja estää kupua saamasta ilmaa ennen kuin kaikki punokset ovat suorina. Näin se siis estää kupua saamasta ilmaa ennen aikojaan ja estää kuvun kääntymisen tai jakautumisen kuten saattaa jos varjossa ei ole avausjärjestystä kontrolloivaa systeemiä.

Nopeammin vai hitaammin

Seuraava kysymys on, aukeako varjo jossa on panta nopeammin vai hitaammin kuin varjo, jossa ei ole. Alunperin ajateltiin että panta hidastaa aukeamista sekunnin murto-osan, mutta aukeaa oikeassa järjestyksessä ja luotettavammin. Mutta vuosina 1978 ja 1979 julkaisivat GQ SECYRUTT ja AIAA paperin, josta kävi ilmi että varjo jossa on panta, aukeaa keskimäärin nopeammin, kuin varjo jossa ei pantaa ole, johtuen juuri oikeasta avautumisjär-

Jatkuu seuraavalla sivulla

Jatkaa edelliseltä sivulta

jestyksestä. Tämä on tänäkin päivänä yleisesti hyväksytty tosiasia.

Alinopeus

Useimmat asiantuntijat ovat sitä mieltä, että panta on suositeltava myös erittäin hitaissa alinopeudella tapahtuvissa aukaisuissa kuten kuvunpäästön jälkeen. Kuvun jakautuminen on kuitenkin olemassa ja alhaisissa nopeuksissa jopa todennäköinen seuraus jos varavarjossa ei ole avausjärjestystä kontrolloivaa systeemiä.

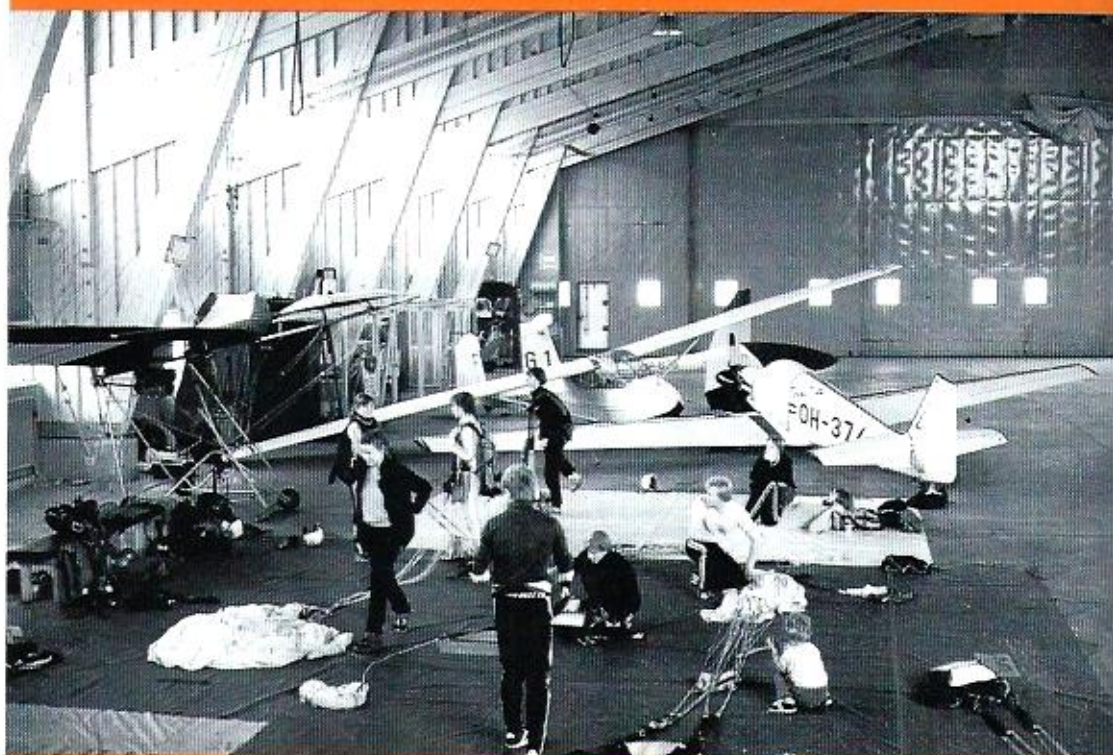
(AIAA = American Institute of Aeronautics and Astronautics)

Pidentää ikää

Pannan käyttö aivan varmasti pidentää kuvun ikää, koska jakautumisia ei synny eikä myöskään palamisreikiä jne. Kontrolloitu aukeaminen myös pienentää avausnykäisyä. On yleisesti tunnettua, että ilman pannan käyttöä, ei tämän päivän varavarjoihin käytettäisi ohuita ja kevyitä materiaaleja. Useimmat valmistajat myöntävät, että on viisasta laittaa panta myös vanhasta materiaalista valmistettuihin varavarjoihin. He kuitenkin suosittelivat, että kysytään neuvoa pantojen valmistajilta ennen kuin panta asennetaan.

Sport Parachutist apr. 83

M. Teivainen

Halli sisältä — huonon sää pakkauspaikkamme.

Pientä asiaa Itä-Suomen alueelta Olemme toimineet 10 vuotta

Tuli mieleeni vuosia, vuosia sitten näkemäni kutsu, joka oli Utin kerhon ilmoitustaululla. Kutsun sisältö oli seuraava. Teksti: Tervetuloa hyppäämään Pohjois-Karjalaan, luonnonläheisyyttä ja liikuntaa. Kuva, jossa susi ajoi takaa hyppääjää, joka oli ilmeisestikin tullut alas hieman kentän ulkopuolelle. Älkää pelätkö ei asia ihan näin ole.

Ystävät! On hieman asiaakin. Olemme toimineet täällä jo 10 vuotta. II. vuosi on menossa. Tähän asti on käytössämme ollut vuokrat koneet, joita olemme voineet käyttää olosuhteet huomioonottaen niin hyvin, että emme ole katsoneet tarpeelliseksi hankkia omaa konetta. Olosuhteet kuitenkin rupesivat huononemaan ja eteen tuli joko oman koneen ostaminen tai toiminnan kituva jatkuminen. 6.8. 1983 klo 14.35 kosketti kenttämme pintaa Porista muuttolinnun tavoin saapunut Cessna FR 172 F OH-CNU. Tämä kone on nyt kerhomme hyp-

pykone, mikä arvoisalle hyppykansalle täten tiedoitettiin.

Koneella on ikää hieman yli 10 vuotta, mutta iästään huolimatta kone nostaa 4 hyppääjää ihan mukavasti riittävän korkealle. Tässä talven mittaan koneeseen tulee myös hyppyovi, joten hypyt kylmemmilläkin ilmoilla ovat ikäänkuin lämpimämpiä. Toivomme koneella hellässä hoivassamme monta, monta hyvää hyppyvuotta.

Tähän vuodenaikaan hyppäämme pääsääntöisesti viikonloppuisin. Pyrimme aloittamaan toiminnan päivän val-

jettua ja sitten sitä jatkuu aina pimeän tuloon saakka. Pimeähyppyjä emme toistaiseksi suorita. Viikolla on tällä hetkellä rajoittavana tekijänä semmoinen ihmeellinen savosta pesiytynyt teittelysana kuin TYÖ, joka pakottaa hieman hillitsemään hyppyhaluja maanantaista perjantaihin.

Sitten siitä muusta mitä kentällämme on tarjolla. Puffettia meillä ei vielä toistaiseksi vakituisesti ole, mutta aika mukava lentoaseman baari, josta saa normaaleja baarituotteita ei kuitenkaan olutta, koska Liperi, kunta, jonka alueella lentokenttärakennus

**Syysturneemme
tuomaristoa
ja muita**

**Paikallinen
baarimme**

sijaitsee, on niisanottu kuiva kunta. Tämä on kuitenkin hyvä asia ajatellen tymäkelä ja heikkoja luonteita (kaupunkiin on noin 10 minuutin matka). Meidän varsinaiset oleskelutilamme ovat lentokonehallissa sen takaosassa "orrella". Sieltä nousee portaat ylös - ei aivan hyppykorkeuteen - ja siellä ylhäällä noin 3 metrin korkeudessa ovat tilamme. Täällä säilytämme varusteamme ja onpa sinne ylös eksynyt pari sohvaakin, tuoleja ja pöytä yms.

Pakkaamiset suoritamme joko hallin lattialla pressujen päällä aivan partaiden tuntu-

massa tai sitten hallin edustalla olevalla nurmikolla. Koneeseen nousemme aivan hallin edestä ja varsinainen maali-alue on noin 350 metrin päässä hallista. Hallin edustalla olevalle nurmikolle saa myös laskeutua, mutta tämä ei ole oppilaille suotavaa heidän kokemuksestaan ja varjokalustostaan johtuen.

Hyppääjien lukumäärä ei kerhossamme ole kovinkaan suuri. Viimeisten vuosien aikana on jäsenmaksunsa maksaneitten kerholaisten lukumäärä pysytellyt 40 paikkeilla, joista lupakirjahyppääjiä on 11 kappaletta ja hyppymesta-

Syysturnee v. -83 Joensuu

Henk. kohtainen tarkkuushyppy 5 kierrosta.

A-sarja yli 500 hyppyä:

I Anttolainen Markku	0.59	JLK
II Nieminen Sinikka	0.63	JLK
III Käyhkö Risto	1.48	P-KLU
IV Heino Matti	2.29	SLU
V Tukio Ossi	2.47	P-KLU
VI Hirvonen Esko	2.48	P-KLU

B-sarja alle 500 hyppyä:

I Tukio Ossi	2.47	P-KLU
II Ponto Risto	2.60	KIY
III Valkonen Raimo	3.62	JLK
IV Talja Virpi	6.29	JLK
V Hyvärinen Veijo	9.61	P-KLU
VI Keinänen Ilkka	11.72	KIY

Joukkuetarkkuus 3 mieh. 3 kierrosta:

I Käyhkö Risto	0.05
Anttolainen Markku	0.05
Heino Matti	0.30
yht.	0.40
II Tukio Ossi	1.84
Koponen Ari	1.35
Hirvonen Esko	0.11
yht.	3.30
III Ponto Risto	0.69
Kaamos Asko	0.27
Keinänen Ilkka	3.62
yht.	4.58

reita 4 kappaletta. Vuosittaiset hyppymäärät ovat viimevuosina pyörineet 1000 hypyn molemmin puolin. Tänä vuonna ylittyy 1000 hyppyä reilusti.

Omasta koneesta johtuen ensi vuoden hyppymäärät nousevat pakosta tuntuvasti. Tällä hetkellä meillä on siihen todelliset mahdollisuudet ja uutta innokasta porukkaaakin on ilmaantunut hiljaiselon jälkeen runsaasti. Niin että jos liikute täällä päin, niin poiketkaa kentälle ja saahan tänne tulla vartavastekin.

3. ja 4.9. pidimme, kuten monena edellisenäkin vuotena, perinteisen syysturneen.

Lajeina oli henkilökohtainen tarkkuus, jossa oli 5 kierrosta. Joukkuetarkkuus, jossa oli 3 kierrosta sekä oppilassarja. Henkilökohtaisessa tarkkuudessa oli sekä A että B sarja. Hyppy tapahtuivat 5 cm:n sähköpäkälle ja palkintoja oli niin paljon, että ne eivät mahtuneet yhteen sylilliseen. Ohjensena ovat kilpailujen tulokset.

Mahdollisia lisätietoja toiminnastamme saa allekijoitaneelta puh. 973-731 011/457 (k), 287 (t) ja R. Käyhköltä puh. 973-824 880 (k), 29111 (t).

P-KLU:n puolesta

Mauno Sorsa

RISUSAVOTTA TAMPERELAISITTAIN

"Tule mukaan"! Harva kurssille tullut tietää, mitä kaikkea sana laskuvarjourheilu sisältää. On mäki-retkiä, rapuretkiä, risuretkiä...

Lauantaiamuna 10.9. klo 10.30 parkkeerattiin auto Kaanaan luvattuun maahan lentokentän reunaan. PJ & Taina siellä jo häärailivät innokkaana risujen seassa. Urakkana oli kentän reunaan raivatun tulevan maali alueen tyhjennys risuista. Mottona oli "kannot näkyviin". Maanantaina tulisi raivauskone repimään ne maasta. Pikkuhiljaa alkoi paikalle valua lisää Topia ja Irmaa ja loppujen lopuksi meitä olikin laskujeni mukaan 21 (ja tietysti myös kerhon parakoiria Roy). Aika yllättävä määrä kun talkoista oli kysymys. Vai oliko niin, että pakon edessä oli taivuttava... Joka tapauksessa oli ihan mukava parannella päänsärkyä ym. raikkaassa maalaisilmassa lukuunottamatta PVC-saastetta, jota tuli nuotiolla poltetuista muovimukeista. Risukasat nousivat toisensa jälkeen kun kaikki kantoivat kortensa yhteiseen kekkoon.

Huoli yhteisestä tulevaisuudesta

Musiikki soi ja huuli lensi kun spitaalisten kerhossa, mutta taustatunnelmana oli kuitenkin huoli tulevaisuudesta.

Tänne oltiin tultu kaupungin pyynnöstä, joka on hoitanut kenttäasiana kiitettävän myötämiehisesti. Kentässä itsessään ei ole mitään murisemista, päinvastoin paikka tuntuu loistavalta alueelta mahtavan hyppykeskuksen perustamiseen, kun rahaa vain saisi irroitettua tarpeeksi. Mutta matka Kaanaan korpeen, apua! Se olisi esteenä päivittäiselle hyppäämiselle sekä aktiivirennaukselle. Myös lupakirjan hankkiminen viikonloppuhyppäämisellä normaalihyppääjän kohdalla tuntuu utopiselta, joten oppilaskanta varmasti kärsisi ja siinäähän juuri on meidän tulevaisuutemme! Elikä itsepintaisimmat kerholaiset elättelevät edelleenkin toiveita Pirkkalan pääsystä. Toivoo tietysti lisää vielä se, ettei Pirkkalaan aluksi pitänyt päästä laisinkaan ja kuitenkin CBA on pörrissyt Pirkkalan taivalla heinäkuun puolestävälstä asti. Lupa on saatu aina muutamaksi viikoksi kerrallaan. Lentokenttäväki mukaan luettuna lennonjohtajat ovat olleet tyytyväisiä yhteistoimintaan ja kaikki on muutenkin sujunut sulassa sovussa mukavasti. Parakansa on siis ihmeissään eikä voi ymmärtää olevansa tiellä.

Ja taas risujen pariin

Kasat vain lisääntyivät ja intoa tuntui riittävän vaikka alueen raivaus oli jo yli puolenvälin. Pakolliset "12 minuutin kahvipaussit" tosin alkoivat tihentyä, joten päätettiin viettää kunnan ruokatunti. Pistettiinkin sitten nuotio pystyyn kentän laitaan (onneksi oli mukana sissimiehiä ja terävä puukko). Koko kerhon emo, Arja Vuorisalo, otti Vivan perästä esiin kahvikannut, herkulliset voileivät ja Samsämpylät, tupakatkaan eivät olleet unohtuneet, sekä kaikille ilmaiset limskat ja makka-

rat. Ja jälleen kerran oli puffetin etäispäätte pystytetty. Tässä vaiheessa alkoi elämä voittaa huonokuntoisimmillekin ja nyt meitä olikin jo 22. Muonakävi kaupaksi ja taas oli kupu ravittu. Kirsi haikkaili ruokalevolle. Jatkettiin kuitenkin.

Varsinainen tehokolmikko Kuwa, Laitinen ja Matsoni päätettiin irti ja kasa kasvoi... Ansaitsevat kunniamaininnan

Laskuvarjourheilijoita tervehtivät Turussa

Arkkitehtitoimisto B. Casagrande & Co Ky
 Arkkitehtitoimisto Ehojoki & Kumpp Ky
 Arkkitehtitoimisto Lukander & Vahtera
 Auran Kenkätehdas Oy
 Asianajotoimisto Ilkka Niva Ky
 Airiston Sora Oy
 Automaatio ja Teollisuusrobotit Oy
 Auto-Jaller Varaosapalvelu
 Auran Puhelinosakeyhtiö
 Besta Pakaste
 Envic Oy
 Farnos-Yhtymä Oy
 Figurette Oy
 Finn-Muotti Oy
 Huonekalutehdas Korhonen Oy
 Hakopa Oy
 Hautaustoimisto Saarinen
 Huiskula Oy
 Keskusosuusliike Hankkija Turku
 Iltek Oy
 Ilmatuote Oy
 Ilmastointi & Ohutlevy Oy
 Insinööritoimisto Sauli Mäenpää Ky
 Insinööritoimisto M. Leppä Ky
 Jäähdyttäjäkorporaatio Mäkelä & Paananen Ky
 Kone-Tuomi Oy
 Kuljetusliike E. Aihinen Ky
 Kuljetusliike Suvinen Oy
 Kahvila-Ravintola Ikivihreä
 Kiinteistövälitys ja Isännöitsijätoimisto M. Tocklin Oy
 Kemiallinen Pikapesula MAM Ky
 Kaunotar-Tuote Oy

Laivasisustus-Rusi
 Levy ja Matto Oy
 Laivasähkötyö Oy
 Liedon Apteekki
 Liikennöitsijä Allan Kunnia
 Oy Midako Ab - Turku Televisio
 Munakunta
 Veikko Nummela Oy
 Oy Partek Ab Rakennuskeramiikkayksikkö
 Rahti-Asema Oy
 Rymättylän Nahka Oy
 Ranikkoseudun Asennus Oy
 Raison Tehtaat Oy
 Rakennustoimisto R. Järvinen Oy
 Sementtivalimo Heinonen & Karnisto
 Sauvon Peltirakenne Oy
 Sirkiän Leipomo Yrjö Elo Ky
 Oy Shell Ab Turun konttori
 Suomen Sokeri Oy Naantalin tehtaat
SAMPO-YHTIÖT
 Teollisuuspuhdistus Oy
 Tammen Koru Ky
 Tumo Oy
 Turun Niklaus Oy
 Turun Saippua Oy
 Turun Sato Oy
 Turun Maankaivu ja kuljetus Oy
 Utis-Valjakko Oy
 Varsinais-Suomen Sairaankuljetus V. Mäki & k:ni

SOK Turun konttori

Helsingin Osakepankki

TURUN SUOMALAINEN SÄÄSTÖPANKKI
TURUN SÄÄSTÖPANKKI
TURUN TYÖVÄEN SÄÄSTÖPANKKI

ahkeruudesta! Kuuden tunnin tiima alkoi kulua umpeen kun n. 8 hehtaaria oli takanapäin ja maalialueen reuna oli vieressä. Väsynyt porukka alkoi huokailla kotiinlähdestä. Hyvänsä vitsinä kuultiin, että kai raivataan samalla toinenkin puoli kun tänne kerran tultiin. Huh huh, onneksi ei tosiaanakaan tarvi, ajattelin mielessäni. Vai ei, ja niin siirtyi raivausväki kiitoradan toiselle puolelle Rauhamäen johdolla ja muilutus jatkui. Lohduteltiin toisiamme, että enää ei ole kuin 2 hehtaaria jäljellä 4, 6, 12... antaa mennä, tehdään Tiyllekin tilaa. Harri arvuuteli

miten vaikeaa oli lyödä vetoa kaupungin kanssa, että homma saadaan päivässä tehtyä. Huumori alkoi muuttua piikkääksi mutta ihme kyllä urakka tuli kuitenkin tehtyä. Ja niin sitten raahauduimme autoihimme tietysti "puffetissa" poiketen. Kuuman kahvin jälkeen rahmainen ja vieläkin väsynempi joukkio käänsi suuntansa kohti keskustaa osa lievästi kaartaa kuka minkäkin ravitsemusliikkeen kautta. Ja jälleen kerran oli vietetty päivä laskuvarjourheilun parissa.

Teksti: Anne Louhimo
 Kuvat: Taina Lehtonen

Arvoisat tilaajat

LASKUVARJOURHEILU-lehti n:o 1/1984 ilmestyy poikkeuksellisesti vasta toukokuun alussa. Syynä myöhempään ilmestymisajankohtaan on talven aikana vallitseva hiljaiselo hypprintamalla. Lehden toimitus toivottaa kaikille hyppäjille hyvää ja lumista talvea. Keväällä tavataan.

Rovaniemellä pidettiin 26-28 elokuuta Napapiirin Laskuvarjourheilijoiden järjestämänä konventionaalisten lajien valmennustilaisuus. Valmentajaksi "luennoitsijaksi" oli pyydetty Tapio Cekkeri Satamo Oulun Laskuvarjokerhosta. Tilaisuus noudattiin pääpiirteittäin samoja linjoja mutta, matalemmalla profiililla kuin viimevuonna Suomen Ilmailuliiton järjestämät vastaavat tilaisuudet, joita pidettiin Lappeenrannassa ja Jyväskylässä nyt kuitenkin perusoppeja kaiveltiin vähän pintaa syvemmältä. Syntysanat tälle tilaisuudelle lausui Hyppösen Mikko tänävuonna tuolla Utin kankaalla SM kisojen yhteydessä pyytäen allekirjoittanutta tulemaan Rovaniemelle.

Ja tuumasta toimeen, perjantai-iltana sitten vähän aloitettiin. Rovaniemen moottorimies Hyppösen Mikko oli ilahduttavasti saanut omaa porukkaansa kokoon kerhon parakille. Kiinnittelimme tempuvaljaat kerhon kattoon ja kävimme katsastamassa luentosalin ym. Utista oli hommatu tuoreita tempukasetteja ja kaikki oli valmista lauantai-aamua varten.

Lauantai-aamuna aloitettiin, oli sovittu, että koko päivä käytetään tempun salaisuuksien tutkimiseen. Aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta oli mitä mahtavin hyppykeli. Kuin tervaa juoden hiippailimme kuitenkin oppisaliin ja kävimme käsiksi teoriaan. Otettiin vauhtia, mentiin perusasentoon käännyttiin ja tehtiin voltteja. Kävimme läpi tempun teknisenä suorituksena pala palata, milloin suppeampana milloin vähän leviämpänä. Iltapäivään päästiin ja porukkakin alkoi pikkuhiljaa syttyä viimeistäänkin silloin kun alettiin katsella videolta näitä ihmeellisiä kouke- roita ja kumimiehiä mitä videon linssiin alkoi tipahdella. Kemiläisiäkin oli päivän mitaan tullut mukaan tähän kiinnostuneeseen ja innostuneeseen porukkaan. Siirryttiin parakille ja alettiin mies mie-

Rovaniemi - Pohjois-Suomen konventionaalisten lajien tuleva mekka?

heltä leipoa perusasentoa tempuvaljaissa.

...valjaitten käynnissä jälkeen oltiinkin sitten valmiit perusasentoharjoitteluun taivaalle. Kolmenhengen rypäleissä sitten lastauduttiinkin kerhon Cessna 175 (muuten ainut yksilökappale tasavallassamme) kyytiin ja niin sitten matka 1600 metriin alkoi. Porot käsehtivät kentän laitamilla jäkälää narskuttaen. Maisemat ylempänäkin olivat normaalista hypymaisemasta poikkeavat. Näkyi mahtavia tuntuureita aina silmäkantamattomiin. Ounasvara kuuluu talviurheilukeskus rinteeseen, hyppyrimäkiin ym. ym. Aivan yllättäen 1600 metriä sitten tulikin ja ensimmäiset hypääjät pääsivät kokeilemaan tempun perusasentoa joka olikin ehkä yllättävän vaikeaa.

Sunnuntai-aamuna vaihdettiin lajia, ja käytiin tarkkuu-

den perusoppien kimppuun. Viriteltiin varjoja, kävimme läpi myös varjojen aerodynaamisia ominaisuuksia. Hypättiin tarkkuushyppyjä teoriassa eri sääolosuhteissa optimikulmilla jne. Niinpä ilta-päivä sitten koittikin ja alkoi olla yhteenvedon aika. Asetimme jokaiselle vielä henkilökohtaisia tavoitteita ja kerholle omat tavoitteet tulevalle kilpailukaudelle. Todennäköisesti tullaankin ensi-kilpailukaudella näkemään NLU:n oma joukkue konventionaalisisissa laskuvarjourheilukilpailuissa mukana. Nk. talvilajeisakin tulee rovaniemeläisillä oma sana sanottavaksi.

Raamit ovat Rovaniemellä aktiiviseen kerhotoimintaan olemassa. Porukka on vielä pieni, mutta sitäkin aktiivisempi, kerhofiilikin on hyvä. On vain kaksi hypymestaria Hyppösen Mikko ja Toikkasen Rape mutta, kovia moot-

torimiehiä molemmat. 1000 hypyn raja lähestyy tänävuonna rikkoonumistaan ja se on todella paljon ottaen huomioon että kerho on perustettu vuonna 1980. Relatiivihyppääminenkin on olemassa ja todennäköisesti seuraava luennoitsia matkaa Rovaniemelle salkussaan tämän alan tietoutta mukanaan vieden.

Rovaniemeläisillä tulee vielä oma sana sanottavaksi laskuvarjourheilun piirissä ja omasta puolesta toivotan heille onnea ja menestystä tulevaisuudessa. Oli vanhana parasissinä niin pirun kiva käydä Rovaniemellä toteamassa että, tällaista innostunutta hyppykansaa vielä löytyy, ja tähän samaan on niillä hypääjilläkin tilaisuus, jotka matkaavat Rovaniemelle ensi talvena talvilajien SM- ja PM-kilpailuihin.

Texti Cekkeri Satamo

BRASILIALAISIA
ARTHUR LANGE
SEEBUN JA LEHMÄN TALJOJA
SEINÄLLE TAI LATTIALLE

**NAHKAKAUPPA
FENNIA**

UNIONINKATU 39
PUH. 666 619

miä } pätke miä } pätkel

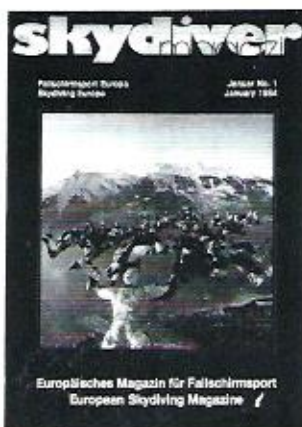
Mikä tapa lähteä

Juuri markkinoille tullut englantilainen kirja "Whay a Way to Go" esittelee sivuillaan nimensä mukaisesti erilaisia tapoja millä ihmiset ovat onnistuneet pääsemään hengestään. Kirja on todellinen herkkupala mustan huumorin

Uusi lehti

Kuten tarkimmat Laskuvarjourheilu-lehden lukijat huomasivat oli edellisessä lehdesämme uuden lehden mainos.

Saksalainen hyppykuvaaja Heinz Fischer sekä Hollantilainen kuvaaja Max Dereta ovat ryhtyneet uhkarohkeaan yritykseen julkaista puhtaasti eurooppalaista hyppylehteä. Lehti tulee olemaan 40 sivuinen, ilmestymään 12 numeroa vuodessa sekä kaksikielinen (Englanti, Saksa). Lehti on luonnollisesti nelivärijulkaisu jonka paras anti tulee varmasti olemaan kuvien puolella. Lehden tarkoituksena on seurata tapahtumia euroopassa sekä julkaista mm. tapahtumakalenteria eri maiden hyppyta- pahtumista. Lehti ei ole min- kään liiton valvonnassa, joten on syytä olettaa että juttupuoli tulee olemaan sieltä vapaam- masta päästä. Lehti toivoo saavansa juttuja kaikista mais- ta, joten siitä vain kirjoitta- maan. Ohessa tilauskaavake.

ystävälle. Seuraavassa muu- tama esimerkki jotka koskevat ilmaa ja hyppäämistä.

Vuonna 1935 sattui Reinin- laaksossa Saksassa että viisi purjelentäjää joutui jättimäi- seen ukkospilveen. Osa purje- koneista hajosi ja osa piloteis- ta päätti hypätä kaikesta huo- limatta koneesta.

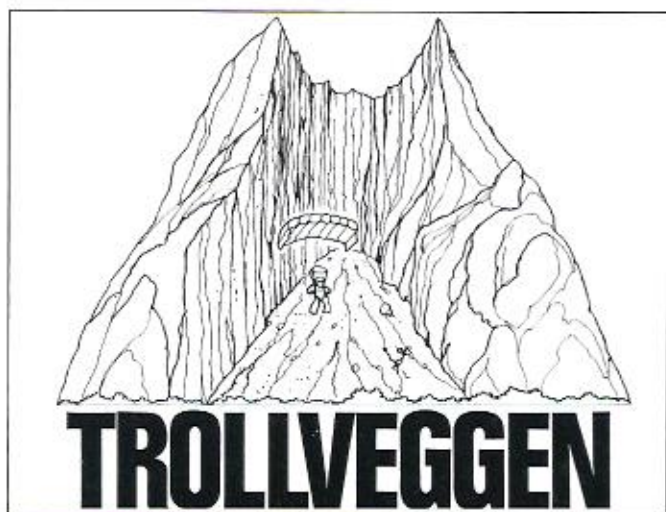
Varjot aukenivat nor- maalisti mutta normaalin las- kun sijasta lentäjät alkoivat nousta ylöspäin. Roikuttuaan useita tunteja varjon varassa lentäjät lopulta laskeutuivat. Neljä todettiin kuolleiksi yh- den selviytyessä. Kuolinsyynä oli jäätyminen.

Ei siis aivan vaaratonta tuo purjelentäminen.

Toisessa tapauksessa eräs pariskunta lensi USA:sta Ja- paniin jossa heidän koneensa teki pakkolaskun jossa 88 ih- mistä kuoli.

Pariskunta selvisi vahin- goittumattomana ja päättivät jatkaa matkaa italokoneella. Val- littavasti sekin putosi sur- maten 122 ihmistä mukaanlu- kien kyseisen pariskunnan. Kuka puhuikaan tilastoista...

Kirjaa julkaisee Pan Books London. ISBN 0 330 28007 4. Tekijöinä Peter Bowler ja Jo- nathon Green. Suosittelen.

Kulunut kesä on ollut poik- keuksellisen vilkas Trollveg- genillä. Paikalla on käynyt suurehko joukko ulkomaalai- sia hyppääjiä kokeilemassa taitojaan. Kaikki pohjoismaat ovat olleet edustettuina. Län- si-Saksasta sekä Ranskasta on ollut myös monia hyppääjiä. Yksi amerikkalainen hyppääjä on myös hypännyt samoin yksi Australialainen. Ranskalai- set olivat niin innostuneita hyp- pyistään että alkoivat suunnit- tella boogea paikalle kesäksi 1984.

Homma ei varmaan hoidu hetkessä sillä monet Euroopan

maat erottavat jäsenensä jos he hyppäävät vuorelta. Suo- malaisille hyppääjille ei ole rajoit-uksia mitä tulee vuorihyp- päämiseen Norjassa.

Paikallinen poliisi on edel- leenkin täysin välinpitämätön hyppääjien suhteen. Paikalla on sattunut 5 eriaisteista onnet- tomuutta joissa on tarvittu heli- kopteripelastusta. Kukaan ei kuitenkaan ole toisaiseksi saa- nut surmaansa.

Viimeisin onnettomuus ta- pahtui 2 vuotta sitten. Paikalta on suoritettu nyt noin 170 hyp- pyä.

skydiver-magazine!

Your advantages with each edition:

- Useful up-to-date, interesting facts and instructive information about skydiving.
- Reports, News and accounts of active skydiving in your country and other european countries. Current events and meetings.
- Current tips on the subject of safety technic, accidents. Warnings especially by lack of knowledge about accident risks and defects in parachute equipment.
- The work of our efficient Editors and co-operation of many specialised authors from many european countries, guarantee the interesting contents of skydiver magazine.
- Favourable price, economic advertisements for private sales in the clas- sified ads.
- skydiver magazine, an entertaining and amusing magazine. The fun of parachuting doesn't come short.

reply postcard

skydiver-magazine
Verlag Heinz Fischer
Brunnenstraße 35

D - 8959 Rieden am
Forgensee
West-Germany

miä } päätke miä } päätke

Onnettomuus

Yhdeksän hyppääjää ja kaksi pilottia sai surmansa kun heitä kuljettanut Lockheed Lodestar merkkinen hyppykone syöksyi maahan. Kone oli juuri ajamassa linjalla kun kone toistaiseksi tuntemattomasta syystä joutui syöksyyn. Viisitoista hyppääjää onnistui pääsemään ulos putoavasta koneesta. Kone putosi 20 sekunnissa 4.000 metrin korkeudesta. Osa uloshypänneistä iskeytyi peräsimeen ja yksi hyppääjä laskeutui maahan kuolleena. Onnettomuus tapahtui clokuun 21. päivänä Arlingtonin kaupungin lähellä Washingtonin osavaltiossa USA:ssa.

Uusi omistaja

Parachutes de France, suuri eurooppalainen varjojen ja varusteiden valmistaja on saanut uuden omistajan.

Kumiveneistään ja radiopuhelimistaan kuuluisa yhtiö nimeltään Zodiac on hankki-

nut itselleen yhtiön osakeenemmistön. Zodiac on vahvistanut firman toimintaa laajentamalla mainostoimintaa sekä hankkimalla lisää jälleenmyyjä. Parachutes de France valmistaa melkein kaikkea laskuvarjoalaan liittyvää joskin useimmat sen tuotteista ovat jäljitelmiä amerikkalaisista vastaavista.

Uusi tandemi

GQ-Security niminen yritys USA:ssa on päästänyt markkinoille uuden tandemi-kokoonaisuuden, jossa kuvunpäästö ja varavarjon aukaisu on yhdistetty samaan kahvaan.

Systeemin nimenä on SOS (single operation system). SOS systeemissä hyppäävä vetää vajoatoinnin sattuessa vasemmalla puolella olevasta kahvasta, jolloin ensin irtoavat olkalukot ja tämän jälkeen lisää vedettäessä varavarjo.

Jos hyppääjä haluaa irroittaa esim. vain pääkuvun mutta ei avata varavarjoa on hänen vedettävä kahvasta "hillitysti". Jotta varavarjo aukeaisi

on kahvaa vedettävä 4 tuumaa lisää olkalukkojen irrottamisen jälkeen.

Ajatus tällaisesta yksinkertaistetusta systeemistä ei ole uusi. Parachutes Australia markkinoi jo 1970-luvun puolivälissä tandemia nimeltä Pygmeec, jossa oli melkein vastaavat ominaisuudet. Kokemukset systeemistä olivat suhteellisen hyviä.

Monet valmistajat pitävät SOS systeemiä periaatteessa hyvänä esim. oppilaskoulutuksessa.

Kupu RW-tandemit

SST-racereista on tullut markkinoille uusi muunnos, joka on tarkoitettu lähinnä kupu-rw:n hyppääjille.

Tandemeihin on rakennettu istuinosa, joka tekee pitämätkin istumiset miellyttäväksi. Samaten varavarjon kahva on suunniteltu niin, että se ei takerru mihinkään kovimmasakaan hässäkässä. Laitteelle siis löytyy käyttöä myös erälle kotimaisille hyppääjävirtuoosille.

MYYDÄÄN

Strato star
LoPo varavarjo
Condor tandemit

Antti Grönroos
Puh. k. 366310
t. 8392838

Jerry Bird hyppyhaalarit

Jari Holopainen
Puh. k. 8015018
t. 6945644

Star-Lite tandem
päävarjo Strato Star
varavarjo ylijäämä

Puh. 847227 Valkeapää

Liitovarjokokonaisuus
Strato-Cloud
Wonderhog
Ylijäämä

Marinka puh. k. 792397
t. 1605018
tai SLK

Pegasus 220 (-81)
Phantom 24 (-82)
Rapid Transit tandemit
hinta 9800:-

Timo Koskinen
Puh. 921-396477

Patjakokonaisuus
Cruisair
Ylijäämä
Wonderhog

Timo Rantala SLK

Mirage-tandemit
Japi SLK

Merlin
Phantom 24
SST-Racer
Kuin uusia

Markku Teivainen
SLK:n parakki

ORDER CARD!

By subscription for
1 year more than

25 %

discount!

Payable by cheque
DM 66,-
German Mark (West)

We apologise for the fact that on administrative grounds delivery can only follow on payment of subscription.

YES, I would like to order skydiver-magazine. I receive skydiver magazine to more than 25% discount price for at least 1 year (12 copies) regularly every month post free. Postage and package are included in the favourable subscription price DM 66,- German Mark (West)
Only DM 5,50 per copy instead of DM 7,50 for each separate edition.

Name _____

Address _____

Date, Signature _____

Guarantee: I acknowledge that I can cancel my order within 10 days.

Date, Signature _____

miä } pätkelmiä } pätke

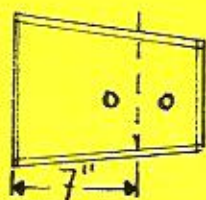
Yötähti

Mike Sisemore, amerikkalainen hyppykuvaaja lähetti toimitukseen kuvan ennätyskuvion, joka on tehty yöllä. Kirje kertoo että se on tehty De Landissa Floridassa. Kuvion kokoa ei kuitenkaan mainita. Ilmeisesti jotain välillä 34-35.

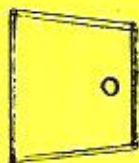

MIRAGE-VALJAAT

Sky Supplies on korjannut Mirage-valjaisen varavarjon läppä numero yhden (alimmainen läppä, jossa muovivahviste) muotoa. Modifikaatio koskee läpän lyhentämistä alla esitetyllä tavalla.

Alkuperäinen

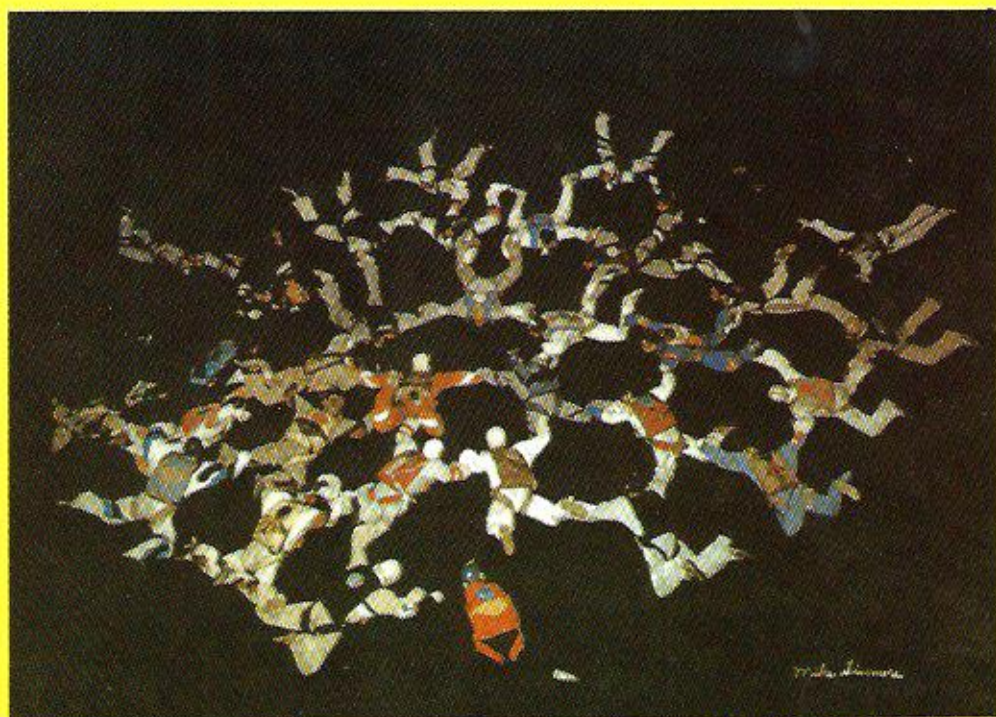
Modifikaation jälkeen

Valmistaja sanoo lyhennetyt läpän helpottavan varavarjon lähtöä ja sanoo myös, että Sky Supplies tekee korjauksen ilmaiseksi. Jos aiot lähettää varusteesi valmistajalle niin ota yhteyttä ja sovi asiasta.

Sky Supplies on myös julkaissut ohjeita patjavaravarjon pakkaamisesta Rapid Transitiin ja Mirageen. Ohjeista selviää myös mitkä kuvat sopivat Sky Supplies'n valmistamiin valjaisiin.

Terveisin

T. Rantala

Turvallisuudesta ja yhdyspunoksesta

RWshop vaihtaa apuvarjon yhdyspunosta jälleen

RWshop toimittaa nykyään Wonderhog valjaansa käsinpäästettävällä apuvarjolla, jonka yhdyspunos on yhden tuuman levyistä nauhaa. Vielä vähän aikaa sitten yhdyspunos oli ohutta, punoksen paksuisista, "Dacron cord"ia.

Vaihtoa perusteltiin hyvin syin. Ohut yhdyspunos kietoutuu todennäköisemmin apuvarjon ympärille aukaistaessa, kuin leveämmästä nauhasta tehty. Useat Wonderhogan omistajat ovat raportoineet tapauksista, joissa ohuet yhdyspunokset ovat kietoutuneet apuvarjon ympärille. Muutamissa tapauksissa jouduttiin turvautumaan varavarjoon tukahtuneen apuvarjon liehuessa metrin parin päässä selän takana.

Yhtiössä perusteltiin syytä, miksi leveästä nauhasta luovuttiin ja alettiin valmistamaan ohutta yhdyspunosta ja nyt taas toimitetaan valjaat tuuman levyisellä yhdyspu-

noksella seuraaviin perustein. Ennen oli tapana pakata päävarjo tyylillä "free packing" eli ei käytetty podia ollenkaan. Samaan aikaan oli tyylissä pitää apuvarjoa kädessä jonkun aikaa ennen päästöä, jotta, muut näkisivät että olet aukaisemassa. Jos apuvarjossa oli leveä yhdyspunos niin oli mahdollista, että reppu aukeaisi yllättäen käden vielä pitäessä apuvarjosta kiinni. Syynä se, että leveä nauha aiheutti tarpeeksi vetoa aukaistakseen repun, josta ilman podia pakattu päävarjo pääsi vapaasti purkautumaan selkäsi taakse. Vaihdettiin siis ohueen yhdyspunokseen, jolla ei ole "kantokykyä" ja näin ollen se ei aukaise vahingossa reppua apuvarjoa kädessä pidettäessä.

Ilman podia pakkaaminen näyttää kuitenkin tänä päivänä olevan harvinaista ja päätettiin siirtyä takaisin turvallisempaan leveään nauhaan. Sillä vaikka hyppääjä pitäisikin apuvarjoa pitempään kädessä ja reppu aukeaisi, ei podiin pakattu varjo lähde repusta ennenkuin päästetty apuvarjo vetää sen sieltä.

Yhtiö painottaa vielä, että apuvarjon ja yhdyspunoksen kietoutumisesta johtuneet apuvarjon tukahtumiset eivät ole kädestä päästettävän systeemin vika vaan yksinomaan ohuesta yhdyspunoksesta johtuvia.

RWshop suosittelee ohuen yhdyspunoksen vaihtoa välittömästi leveästä nauhasta tehtyyn: varavarjokeikkojen vähentämisen tukia.

El Capitan

Laskuvarjourheilun edellisessä numerossa kerroimme kaverista, joka suoritti ensimmäisen hyppynsä vuorelta.

Kyseinen hyppääjä joutui puistopoliisien (Rangerit) pahoinpitelemäksi. Nyt on aiheesta amerikkalaisen tavan mukaan väännetty T-paita ohaisen mallin mukaan. Teksti kuuluu: VAROITUS: vuorihyppääminen Yosemitein luonnonpuistossa voi olla vaarallista teveydellesi.

VUOKRATTAVANA

Laaja valikoima hyppyfilmejä illanviettoihin, esitelmätilaisuuksiin tai muuten vain katsottavaksi. Kaikki filmit VHS sekä Betamax kaseteilla. Kymmeniä erilaisia.

SOITA JA KYSY!

MAAHANTUONTI JA MYYNTI

SUOMEN LASKUVARJO OY

SUURSUONTIE 21 • 00630 HELSINKI 63 • PUH. 90/740021